І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
Тел. з Ню Йорку:
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIV. Ч. 180. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, TUESDAY, OCTOBER 3, 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, ВІВТОРОК, 3-го ЖОВТНЯ 1967 No. 180. VOL. LXXIV.

— ОСТАННІ ВІСТІ —

Понеділок, 2 жовтня, 1967

В АМЕРИЦІ

КОМІТЕТ ЗА ВИБІР НІКСОНА на Президента почав акцію, щоб зібрати від одного мільйона американців по одному долярові на виборчу кампанію в 1968-му році. Спершу мають вести кампанію за те, щоб колишній віцепрезидент і кандидат на президента в 1960-му році був наименований на кандидата на президента на Республіканській Номінаційній Конвенції в Маямі Біч на Флориді. Щоб зібрати заплановану суму мають вислати коло двох мільйонів закликів. Касиром Комітету Ніксон на Президента є Моріс Г. Стенс із Ню Йорку, колишній директор бюджету ЗДА. Він висилає заклики в цій справі.

КУБІНСЬКИЙ ДИКТАТАР ФІДЕЛЬ КАСТРО назвав санкції, які проти Куби схвалила Організація Американських Держав, „смішною фарсою". Кастро промовляв три години і 17 мінут і гостро виступав проти ЗДА. ОАД ухвалила звернутися до запрязнених держав із закликом, щоб припинили торгівлю з Кубою, щоб не дозволяли кораблям, які пливуть до Куби, доповнювати пальне в своїх портах. Організація Американських Держав має виступити проти Куби на терені Організації Об'єднаних Націй. Кастро заявив, що виступить в ОН проти ЗДА, оскаржуючи їх за їхні злочини.

МІСЯЦЬ СКЛАДАЄТЬСЯ З ТАКОЇ самої землі і скель з яких складається наша Земля. Так ствердили науковці на основі тих всіх матеріялів, які переслали на Землю сателіти Рейнджери, Сорвеєри і Орбітери. Самі Орбітери поробили світлини цілої поверхні Місяця. ЗДА мають досі 54,850 знимок Місяця. Сорвеєр 5 мав такі складні прилади, за допомогою яких міг зробити хемічну аналізу складників Місяця. Ґрунт Місяця складається з 53 до 63 відсотків кисню, 15.5 до 21.5 відсотка алюмінію, та ще з менших кількостей магнію, вуглецю і натрію. Астрологи вдоволені з цих дослідів, які вказують, що Місяць колись відорвався був від Землі. Треба додати, що кисень є там не в стані газу, лише в сполуці з іншими елементами.

КРАЙОВЕ ТОВАРИСТВО БИЗНЕСОВИХ Економістів передбачає, що крайова продукція в 1968-му році збільшиться до 835 більйонів дол. із 783-ох більйонів дол. ц. р. В четвертій чверті наступного року крайова продукція становитиме 855 більйонів дол. в річному відношенні. Крайова продукція — це вартість всіх випродукуваних товарів і виконаної праці. Річне відношення дістаємо таким способом, що продукцію з одного місяця множимо через 12. В 1968-му році передбачені збільшені податки, більше число збудованих нових мешканевих одиниць, збільшення цін на товари і більшу крайову продукцію. Але бизнесові економісти не передбачають збільшення своїх прибутків.

МІСЯЧНІ ТРИДОЛЯРОВІ ВПЛАТИ на заплачення лікарських гонорарів правдоподібно збільшаться з днем 1-го квітня 1968-го року на один долар і становитимуть по чотири доляри місячно. Це відноситься до забезпеченевих вплат на лікарські гонорари в рамах соціяльного забезпечення, де з лікарень користають особи у віці 65-ох і більше років. Про збільшення вплат говорив секретар здоров'я, освіти і добродійности Джан В. Ґаднер. Тепер 17 мільйонів осіб у віці понад 65 років платить по 3 дол. місячно. Ця премія виноситиме від 1-го квітня по 4 дол. місячно, бо теперішні вплати не вистачають на заплачення гонорарів, хоч Уряд доплачує до кожного забезпеченого по 3 дол.

У СВІТІ

ШАНСИ ЗАМИРЕННЯ МІЖ ІЗРАЇЛЕМ І АРАБАМИ ЗМЕНШИЛИСЯ, коли єгипетський міністер закордонних справ Махмуд Ріяд у своїй промові на Генеральній Асамблеї ОН рішуче відкинув принципову вимогу Ізраїлю щодо безпосередніх переговорів Ізраїлю з арабськими державами. Єгипетський міністер таврував при цьому політику ЗДА, — що спричинило гостру відповідь збоку американського амбасадора Артура Ґолдберґа. Махмуд Ріяд прославляв СССР за його солідарність з арабським світом, але альбанський міністер Гакім Будо зараз після нього закинув Совєтам, що вони разом з ЗДА „змовляються" проти арабів і проти В'єтнаму.

ПОЛЬСЬКИЙ КОМУНІСТИЧНИЙ УРЯД ВІДМОВИВ кардиналові Стефанові Вишинському видати пашпорт на виїзд до Риму на Синод єпископів. „Жице Варшави" мотивувало це рішення Гомулки тим, що кардинал Вишинський ніби нельояльний супроти комуністичного уряду та встряває в закордонну політику Польщі. Два інші представники польського духовенства, що мали виїхати з кард. Вишинським до Риму, дістали пашпорти, але відмовились від виїзду, солідаризуючись з Вишинським.

ЕКЗЕКУТИВНА КОМІСІЯ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ СПІЛЬНОТИ ВИРІШИЛА в Брюсселі рекомендувати негайні переговори з Британією, Ірляндією, Данією і Норвеґією щодо їх вступу до Европейської Економічної Спільноти (Спільного Господарського Ринку). 120-сторінковий звіт цієї Комісії буде предметом розгляду наради міністрів ЕЕС 2-3 та 23-24 жовтня ц. р. 5 членських держав ЕЕС (Західня Німеччина, Італія, Бельгія, Голляндія і Люксембург) підтримують становище тієї Комісії, а Франція де Ґолля є „проти" та відкидає переговори.

У РОДЕЗІЇ ВІДБУВСЯ КОНГРЕС тамошньої керівної білої партії „Родезійського Фронту" з участю 800 делегатів, перед якими прем'єр Ієн Смит ствердив, що санкції, поведені проти Родезії Об'єднаними Націями за посеред гудня 11 грудня минулого року — не пошкодили Родезії. Між Британією і Родезією виник гострий конфлікт, коли Родезія, колишня колонія Британії, на власну руку проголосила державну незалежність, оперту на біло - расовий режим. Прем'єр Ієн Смит заявив, що будь - яке порозуміння з Британією мусить спиратися на принципі визнання теперішньої суверенности Родезії.

У ГРЕЦЬКІЙ ПРЕСІ ПОЯВИЛОСЬ ІНТЕРВ'Ю з генералом Джеймсом ван Флітом, який в рр. 1948-50 був головою американської військової місії у Греції під час поборювання тамошніх комуністів, що користувались допомогою збоку сусідніх з Грецією комуністичних балканських держав. Емеритований тепер генерал Ван Фліт висловився з великим признанням про грецьких військовиків, які своїм переворотом з-перед 4-ох місяців перешкодили комуністам з їх свідомими чи несвідомими поплентачами перетворити Грецію в новий В'єтнам. Грецький прем'єр Константин Коліяс рішуче заперечив, нібито б у Греції правила „військова хунта": в його уряді є 17 цивільних і 5 військових міністрів.

Президент потверджує готовість до замирення — у Сайґоні нова криза

Вашингтон. — „Я готов говорити з Го Чі Мінем та іншими головами заінтересованих держав — завтра. Я готов вислати секретаря Раска на зустріч з їх міністрами закордонних справ завтра. Я готов вислати довіреного репрезентанта Америки до будь-якого пункту на землі говорити публічно або приватно з репрезентантом Ганою. Ми пробували двічі трактувати справу В'єтнаму через Об'єднані Нації і двічі Ганой відмовився... Ми раз-у-раз говорили Ганосві, суть справи насправді така: ЗДА готові припинити все летунське й морське бомбардування Північного В'єтнаму, якщо це доведе негайно до продуктивних дискусій. Очевидно, припускаємо, що припинення бомбардування Північний В'єтнам не використає для своєї користи. Але Ганой не прийняв ніодної з тих пропозицій..."

Так заявив президент Л. Б. Джансон у своїй великій промові через радіо-телевізію, яку виголосив до нарад у п'ятницю 29 вересня ц. р. Він цитував заяви в справі В'єтнаму, що їх зробили президенти Айзенгавер і Кеннеді та підкреслив знову, що американська збройна інтервенція у В'єтнамі служить не тільки збереженню тамошньої волі, але й обороняє життєві інтереси Америки, загроженi комуністичним імперіялістичним походом проти цілого азійського Півдня. На доказ цього свого твердження Президент зацитував заяви найавторитетніших представників Філіппін, Сіяму, Малайзії, Сінгапору, Австралії, Нової Зеляндії й Південної Кореї. Президент виявив, що саме в останніх днях почув від одного дипломата, який тільки що вернувся з Ганою, що північно-в'єтнамські комуністи тільки тому не погоджуються на переговори з Америкою, бо вірять, що Америка „не витримає" у довгій війні та що американці втратять терпеливість. Президент запевнив, що комуністи зазнають розчарування.

Тим часом у Південному В'єтнамі виринуло мариво нової політичної кризи. у 19-тичленній Підкомісії Конституційної Асамблеї, яка перевіровала скарги проти правильности останніх президентських виборів з 3 вересня ц. р., 16 членів висловилися за уневажнення тих виборів, 2 члени за одобрення їх та один стримався. До півночі понеділка 2-го жовтня 117 членна Конституційна Асамблея мала винести рішення — затвердити президентські вибори, чи скасувати їх. Спершу стверджено вибори неправильності у 38-ох пунктах, але згодом зредуковано їх до 8-х. Загально вважають, що Конституційна Асамблея таки затвердить вибори, з яких переможцем вийшов ген. Нгуєн Ван Тієв, бо скасування тих виборів і розписання нових створило б поважну політичну кризу.

Опитування виявляють, що Кеннеді популярніший від Джансона

Ню Йорк. — Агенція публічної опінії д-ра Ґеллупа перевела серед виборців опитування, з яких виходить, що нюйоркський сенатор-демократ Роберт Ф. Кеннеді популярніший від президента Джансона. 51 відсоток опитуваних відповіли, що вони волілі б наименувати на кандидата на президента сенатора Кеннеді, і тільки 39 відсотків заявилися за Джансона. В травні ц. р. Джансон був 49 відсотків голосів опитуваних, а Кеннеді — 37, а в липні ц. р. за Джансона були 45 відсотків, а за Кеннеді — 39.

Українська католицька церква св. Івана Хрестителя в Пітсбурґу відсвяткувала своє 75-ліття

Парохіяни української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Пітсбурґу та українці цілої Пітсбурґщини відсвяткували величаво діямантовий ювилей 75-ліття існування цієї третьої із черги найстаршої української католицької церкви в Америці, серед основників і будівничих якої були піонери та діячі Українського Народного Союзу і „Свободи". В неділю, 1-го жовтня, перед полуднем була відправлена ювилейна Служба Божа, що її відслужив о. декан Антін Борса з Джерзі Сити, а проповідь на ній виголосив о. декан Мирослав Харина, головний предсідник „Провидіння". Після полудня відбулася святочна процесія і молебен, в яких взяли участь маси українців Пітсбурґу та околиць.

В цьому ж дні вечером близько 1 200 осіб прибуло на ювилейний бенкет церкви св. Івана Хрестителя, який відбувся у великій залі місцевого Пен-Шератон Готелю. Після відспівання молитви „Отче Наш" парохіяльним хором під керівництвом М. Майноша, о. декан Ярослав Данильчук провів молитву і передав провід бенкетом тостмайстрові о. монсиньйорові Михайлові Бохневичеві. Головну промову в українській мові виголосив о. канцлер Василь Лостен, репрезентант митрополита Амврозія Сенишина, який перебуває тепер на соборі у Ватикані. Промову англійською мовою виголосив о. монсиньйор Павло Сімко, репрезентант латинського єпископа Джана Врайта.

В концертовій частині бенкету виступала мандолінова оркестра осередку СУМА з Дітройту під керівництвом проф. Кирила Цепенди. В супроводі цієї оркестри відспівала ряд пісень Тамара Ващук, дочка гол. контролераУНСоюзу інж. Івана Ващука, як теж виступили ще молодці солісти Тарас Василина, Мирон Кльось і Юрій Ніньовський. Фортепіяновий супровід був в руках Нелі Захарійчук.

В другій частині концертової частини бенкету виступила з українськими народними танками група танцюристів „Молодь України" під проводом Люби Ґлуґковської. В часі бенкету тостмайстер представив бувших парохів церкви св. Івана Хрестителя та всіх присутніх на залі священиків, як теж представників УНСоюзу — заступника гол. предсідника Володимира Сохана і головного радного Андрія Джулу, та гол. секретаря „Провидіння" Ст. Спринського. Закінчив програму бенкету парох церкви-ювилята о. монсиньйор Михайло Полович подякою всім учасникам та о. монсиньйор Е. Дунда, парох церкви св. Йоана в Пітсбурґу, проведенням молитвою. Головою ювилейного комітету для відзначення 75-ліття церкви св. Івана Хрестителя був Микола Драпала, секретар 96-го Відділу УНСоюзу, засновником якого був один з найзнаменитіших початкових парохів церкви-ювилята о. Микола Стефанович, головний радний а після того теж головний секретар УНСоюзу в роках 1896-1898.

ПОСТАНОВА ЦК КПСС ВИЯВЛЯЄ УБОГІСТЬ НАРОДІВ СССР

(В. С-ко). 26 вересня ц. р. відбувся у Москві пленум Центрального Комітету КПСС. Вислухавши доповідь генерального секретаря Л. Брежнєва, Пленум постанови „цілком і повністю схвалити опрацьовані Політбюром ЦК КПСС заходи для дальшого піднесення добробуту радянського народу". Того ж дня Президія Верховного Совєту СССР видала указ, в якому повторюються ухвалені на Пленумі ЦК КПСС заходи. Постанова Ради Міністрів СССР у цій справі мас появилися цими днями.

В чому ж полягають ці заходи для дальшого піднесення добробуту „радянського народу?" Ось деякі з них:

Від 1-го січня 1968 р. підвищити мінімальний розмір заробітної платні робітників і службовців усіх галузей народного господарства до 60 рублів на місяць. Це вперше офіційно стверджується, в СССР якась кількісно неозначена, але, очевидно, численна категорія, як прибиральниці в установах, сторожі, чорнороби та ін., одержує місячну платню в сумі меншій як 60 рублів Отже, якщо обчислювати за офіційним курсом (а він далеко вищий, як реальний) — 66 долярів.

Від 1-го травня 1968 року підвищити мінімальний розмір місячної пенсії військовим інвалідам з рядового і сержантського складу, які стали інвалідами в обороні СССР, — з 21 до 30 рублів.

Право на старечу пенсію мають члени колгоспів: мужчини від 60 років, що працювали не менше як 25 років, і жінки від 55 років, що працювали не менше як 20 років. Розмір пенсії в постанові ЦК КПСС не визначено. Його мають визначати в кожному окремому випадку управи колгоспів, залежно від розміру т. зв. пенсійного фонду, твореного в даному колгоспі після повного „розчислення" з державою і забезпечення всіх інших фондів — на розбудову колгоспу, культурно - освітнього, шкільного, шляхового та ін. Отже, гарантованої, навіть мінімальної, пенсії колгосп-

(Закінчення на стор. 8-ій)

Папа Павло VI таврує атеїзм, як велику загрозу для Церкви

Рим. — Папа Павло VI назвав атеїзм і „пропреліґійну опозицію" великою загрозою для Церкви та зокрема натаврував становище комуністичного уряду в Польщі, що заборонив „нешкідливу подорож" кардинала Стефана Вишинського до Риму, як теж натаврував „несправедливі умовини, накинені Церкві в різних країнах", маючи, очевидно, на думці комуністичні держави. Папа Павло VI виголосив дві промови: в п'ятницю і суботу минулого тижня, 29 і 30 вересня ц. р., на відкритті і першому засіданні Синоду Єпископів, першому такому в більшості виборному зборі високих духовників, що мас функції дорадного органу Папи. У Синоді Єпископів бере участь 189 кардиналів, архиєпископів і єпископів, однаково спархіяльних керівників, як членів Курії і персонально призначених до Синоду туди Папою. Першим 5-ма точками денного порядку Синоду є — канонічне право, доктринальні питання, організація духовних семинарів, подружжя католиків із некатоликами та Свята Літургія. Папа заповів свій приїзд в наступному місяці до Риму православного патріярха Атенаґораса для продовжування розмов на тему з'єднання Християнських Церков. Папа заявив також, що візьме „конкретну активну участь" в світових заходах щодо В'єтнаму, але підкреслив, що замирення мусить прийти на базі „справедливости і волі."

Окружний Комітет УНСоюзу в Пітсбурґу відзначить величаво 75-ліття „Свободи"

Пітсбурґ, Па., 1-го жовтня. — Учасники організаційних зборів Окружного Комітету Відділів УНСоюзу Пітсбурґу та околиці вирішили влаштувати величаву імпрезу для відзначення 75-ліття „Свободи" та посилити кампанію за приєднанням нових членів до ювилею. імпрези органу органу УНСоюзу. Внесок відсвяткування в Пітсбурґу 75-ліття „Свободи" поставив керівник української радіової програми Михайло Комічак, а бувша заступниця головного предсідника Марія Малевич звернулася із закликом до союзовців цієї округи скріпити праці над приєднуванням нових членів з цієї нагоди це перед святочним ювилеєм „Свободи".

У зборах, яким проводили голова Окружного Комітету Відділів УНСоюзу Пітсбурґщини Карло Сачко, сам дуже активний організатор нових членів і секретар 53-го Відділу УНСоюзу в Пітсбурґу, взяв участь головний радний Андрій Джула та заступник головного предсідника Володимир Сохан, який виголосив доповідь про членську кампанію та інші завдання секретарів і других відділових урядовців. Протоколував збори секретар Окружного Комітету Петро Кочірка.

Після доповіді розвинулася широка дискусія, в якій обговорено потребу познайомити з УНСоюзом ширше громадянство, яке ще не є членами УНСоюзу ані читачами „Свободи", як і конечність освідомлення українців про те, що УНСоюз є справді модерною і високо кваліфікованою забезпеченевою установою із найкращими умовинами забезпечення та багатьома користями для свого членства. В дискусії взяли участь: М. Комічак, Марія Малевич, Петро Кочірка, С. Прокопович, І. Антушак, і М. Гладьо, як теж Карло Сачко, А. Джула і В. Сохан, які подавали відповіді та вияснення на ряд запитів.

В Ню Йорку відбувся Добродійний Концерт для маестра Задорожного

Ню Йорк. — В суботу 30-вересня тут в залі Фешен Інституту під протекторатом Всепреосв. Владики Кир Йосифа Шмондюка відбувся Добродійний Концерт, дохід з якого призначений на покриття коштів лікування маестра Івана Задорожного, диригента хорів і професора музики української духовної семінарії в Стемфорді. В концерті прийняли участь „Боян" з Елізабету, „Думка" з Ню Йорку і „Прометей" з Філядельфії та соліти-співаки Марта Кокольська-сопрано й Андрій Добрянський — бас. Концерт вшанував своєю присутністю Владика Кир Йосиф. Пан Л. Крушельницький привітав Всепреосв. Владику та подякував йому за протекторат над Концертом.

Чоловічий хор „Прометей" започаткував Концерт „Молитвою" І. Новохатського і пізніше відспівав „Прометей" — Стецишин, „Та болять ручки" — Кошиця, „Гуляли" О. Ни-

(Закінчення на стор. 8-ій)

ПІДГОТОВА СКВУ ВВІЙШЛА В КІНЦЕВУ СТАДІЮ

Організаційна Комісія Підготовного Комітету відбула чергові наради

Ню Йорк. — „Пані і Панове! Світовий Конгрес Вільних Українців заповідається більший і величавіший ніж могли сподіватись навіть найбільші оптимісти!" — твердив на закінчення свого звіту голова Організаційної Комісії Підготовного Комітету Йосип Лисогір на нарадах цієї Комісії, що відбулися тут у приміщенням Наукового Т-ва ім. Шевченка минулої п'ятниці, 29-го вересня ввечері з участю кругло півсотні репрезентантів різних крайових організацій. Із звітів п. И. Лисогора, директора канцелярії УККА мґра Івана Базарка та поодиноких референтів виходить, що підготова СКВУ справді ввійшла в свою останню стадію та поступово завершується. Конгрес триватиме від неділі 12 до неділі 19-го листопада ц. р. та відбуватиметься в готелі Ню Йорк Гілтон, у якому замовлено для учасників Конгресу 150 кімнат, але вже тепер стала було замовляти додаткові. Існує окрема мешканева підкомісія ,яка подбає про приміщення для всіх хто не має замовленої кімнати в готелі.

Врочисте відкриття Конгресу відбудеться в четвер, 16-го листопада, а перші дні того „конґресового тижня" призначені на світові з'їзди і конференції різних організацій. Уже зголошено з'їзди і конференції педагогів і виховників, світовий з'їзд українського студентства, Конгрес вільної української науки, конференцію Світової федерації Жіночих Організацій, конференцію журналістів, конференцію українського вояцтва, з'їзд колишніх в'язнів Берези Картузької та ін. Всі ці з'їзди і конференції, їх час і місце та програми будуть своєчасно проголошені.

Учасники СКВУ

Організаційна Комісія в Ню Йорку і Програмова Комісія в Вінніпеґу вислали кругло 300 запрошень до участи в СКВУ, висилаючи ці запрошення до центральних крайових репрезентацій та крайових організацій в поодиноких країнах українського поселення. Зголосити участи треба було надіслати до 1-го жовтня і тепер цей реченець продовжено ще на два тижні. Досі з-поза ЗДА і Канади зголосили свою участь українці з Австралії (4 делегати), з Англії (10 делегатів), Аргентини (покищо 1 делегат), Німеччини (7 делегатів), Франції (6 делегатів), Люксембургу (1 делегат), Бельгії (4 делегати), Бразилії (11 делегатів), Нової Зеляндії (1 делегат). Зголосили свою участь Українські Церкви і монаші Чини. Зголошення напливають.

Конгресові імпрези

Крім ділових пленарних сесій СКВУ та світових з'їздів і конференцій поодиноких організацій, передбачені також ряд конгресових імпрез, з яких найбільшою буде конгресова маніфестація в Медісон Сквер Гарден в суботу впродовж дня. Головною справою в програмі цієї маніфестації є виступи американських, канадійських та українських промовців, але маніфестація включатиме також масові мистецькі виступи хорових і танцювальних ансамблів. Почнеться маніфестація внесенням прапорів та входом уніформованих членів молодечих організацій ,що вставлятися так, щоб творити кордон України. Опісля, на закінчення маніфестації, вони вставляться у формі Тризуба. Хорові і танцювальні ансамблі виступатимуть на початку і на закінчення маніфестації, а між їхніми виступами будуть виступи промовців. Виступи ансамблів відбуватимуться при симфонічній оркестрі.

Того ж дня, в суботу ввечері, передбачений ще український культурно-мистецький фестиваль та баль, що його організують українські інженери в порозумінні з іншими професіоналістами. На неділю, 19-го листопада, після закінчення Конгресу, передбачений конгресовий бенкет з короткою мистецькою програмою та виступами промовців. Бенкет можна було плянувати тільки на неділю, бо бенкетова заля готелю вже була винаймлена на інші дні. Всі залі, де відбуватимуться імпрези, будуть відповідно удекоровані.

Конгресові оплати

Повна конгресова оплата для всіх, як делегатів, так і гостей, виноситиме $ 35, що включатиме і реєстраційне і оплати вступу на всі конгресові імпрези, включно з бенкетом. Саме тільки реєстраційне для делегатів і гостей виноситиме 10 дол., а сама тільки участь у бенкеті 25 долярів. Кожний делегат і гість одержить відповідну відзнаку та всі конгресові матеріяли: брошурки, програмки, відбитки програмових матеріялів і тп. Ці оплати покриють тільки малу частину зв'язаних з СКВУ видатків, головні кошти якого мають бути покриті з тих пожертв, що їх тепер збирається на фонд СКВУ, серед українського громадянства в поодиноких країнах. Українці в ЗДА повинні скласти на ту ціль кругло 50.000 долярів.

У КИЄВІ ВІДБУЛАСЬ ВІЙСЬКОВА ПАРАДА

Совєтська армія переводила впродовж останніх двох тижнів маневри в Україні і Білорусі. Придивлялись їм, як обсерватори, військові делегати з комуністичних сателітських країн, як також з Зовнішньої Монголії та Північної Кореї. На закінчення тих маневрів большевики перевели велику військову параду на вулицях Києва, при чому показувано також ракети, танки й панцерні возі.

„Тризуб" переміг „Чорноморську Січ" у мистецьких змаганнях АФЛіґи

„Тризуб" переміг з рахунком 6:1 дружину „Чорноморської Січі" з Нюарку у мистецьких змаганнях Американської Футбольної Ліґи, які відбулися минулої неділі, 1-го жовтня у Філядельфії. Ворота для переможців здобули: Полета 2, Хіменез, Вагнер, Ферейра і Пассаче, та О. Чайка для „Чорноморської Січі". Цій зустрічі чільних дружин АФЛіґи приглядалося близько 1,200 осіб.

УСК Ню Йорк потерпів нову поразку у минулонедільних мистецьких змаганнях „Великої Десятки" Німецько-Американського Футбольного Союзу. Футболісти УСК-у втратили дві точки в зустрічі із дружиною „Дойчунгарн", яка перемогла УСК з рахунком 2:0. Ціла одинадцятка УСК-у заграла ці змагання слабо та хаотично.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY N.J. 07303

10 змарнованих днів

19-го вересня ц. р. зійшлась 22-го сесія Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй. За традицією, спершу йдуть генеральні дебати, в яких репрезентанти членських держав з'ясовують своє становище до найважливіших актуальних справ, після того ці найважливіші справи переходять до різних комісій, здебільша до Політичної і Військової, з яких кожна насправді тотожня з Генеральною Асамблеєю, бо складається також з усіх 122-ох членських держав. Кожна звичайна сесія Генеральної Асамблеї закінчується перед латинським Різдвом, отже триває кругло три місяці. Але вирішним для неї є перші десять днів: власне тоді, коли міністри закордонних справ, а то й прем'єри чи й голови держав складають декляративні заяви і коли вони використовують тих перших 7-10 днів свого перебування в Ню Йорку для зустрічей в чотири очі.

На цю 22-гу сесію Генеральної Асамблеї не прибув ні один голова будь - якої держави, а деякі з них — в першу чергу Америка — обмежились делеґуванням як свого генерального речника — свого постійного амбасадора в ОН. Це вже була знаменна прогноза: державні керівники знали, що не варто надавати цій сесії занадто великої уваги. Так і сталося: у двох головних актуальних справах — В'єтнамської війни та ситуації на Середньому Сході — ні в генеральних дебатах з виступом „чотирьох великих", ні в закулісових зустрічах не зроблено ані кроку вперед на шляху до їх конструктивної розв'язки. Зокрема, трикратні наради державного секретаря Діна Раска з совєтським міністром закордонних справ Андреєм Громиком, кожна по дві - три години, не виявили найменшої зміни в совєтському становищі: для Москви вигідне продовжування війни у В'єтнамі, яке спричиняє Америці великі трудноші в міжнародному світі і всередині країни, — Москва не хоче зражувати собі арабських країн і тому відмовляється також від будь - якої співпраці у компромісовому полагодженні ізраїльсько - арабського конфлікту.

І тому через 10 днів після відкриття сесії Генеральної Асамблеї почався відплив міністрів закордонних справ з Ню Йорку. Деякі — наприклад, Громико — заповіли, що більше сюди не вернуться: для них ця сесія вже неначе скінчилася. Потвердились цілком слова генерального секретаря ОН У Танта, що міжнародна ситуація не кращає, а гіршає. І трудно, насправді, вважати за успіх цієї Генеральної Асамблеї, що її головою став румунський комуніст, і що Громико дістав можливість ввести новий титул для президента Асамблеї: „товаріщ президент".

Без ґрунту

Комуністи називають себе матеріялістами, хоч вони, накидаючи народам своє матеріялістичне вчення, намагаються зробити його вірою, новою релігією. Так у самій природі комуністичного вчення, не кажучи вже про цілком застарілого Маркса, є внутрішнє протиріччя.

Найновіші відкриття різних учених світу в ділянці побудови матерії, з якої — за вченням комуністів — складається абсолютно все, адже поняття духові, ідеалістичні вони відкидають, — не тільки захитали основу - основ учення матеріялістів, а й змусили в самому СССР десятки чи й сотні науковців вивчати нововідкриті явища. Суть нових відкрить Томпсона, Плянка, Айнштайна зводиться до повного заперечення механістично - матеріялістичних законів Ньютона про земне тяжіння, матерію, вагу, час і т. д. Квантова теорія Плянка про те, що частина матерії, електрон, є і речовиною, і хвильовим процесом одночасно, як і теорія релятивности Айнштайна, яка цілком змінила ньютонівсько - матеріялістичне поняття про тяжіння і час, довівши, що час є поняттям відносним, релятивним, залежним від матерії і простору, — вибивають ґрунт з-під ніг матеріялістів, в першу чергу вульгарних матеріялістів — комуністів. Відкриття двоякости в природі самої матерії, що має, крім самого матеріяльного елементу, ще й інший, хвильовий характер, утвердження поняття руху в самій матерії, як і ствердження залежности часу від матерії і простору — захитали всією будовою комуністичної матеріялістичної „філософії".

За ньютонівським ученням, прийнятим як основу матеріялістами - комуністами, час був чимось незалежним від усього на світі, він завжди летів уперед, після першої години мусіла прийти друга, як і після причини — мусів прийти наслідок. Але насправді матеріялістичне бачення світу виявилось примітивізацією світу, а не його розгадкою чи поясненням. Ззовні стрункий матеріялістичний світогляд насправді не має під собою ґрунту, філософське комуністичне вчення — позбавлене рації у наш час нових відкрить. Це, звичайно, не впливає в СССР на колгоспно-рабовласницьку систему, але теоретики комунізму здають собі справу, що вони, як матеріялісти, вже стоять на порожнечі.

Віктор Приходько

ДОБРИЙ ПРИКЛАД

Сказавши правду, ми, наддніпрянці та галичани, хоч рідні брати, але часом любимо один одного покритикувати та й шпильку часом пустити. Але існує одна ділянка — не торкаючись інших добрих сторін, — що безперечно може служити нам, наддніпрянцям, за приклад. Про що саме йдеться, буде видно з подальшого.

Отже, як відомо і як про те було в пресі, українці з Поділля, а головно з Кам'янця Подільського вирішили відсвяткувати і всяко відзначити небуденну дату, а саме 900-ліття існування міста Кам'янця Подільського. Були й відозви до земляків-подолян взяти участь у цій акції, надсилаючи свої спогади та інші матеріяли про Кам'янець та Поділля, різні речі, як фотодокументи для можливого музею, для збірника, а при тім, звичайно, і якийсь ґрейцар. І от, на великий жаль, доводиться ствердити, що хоч справа тягнеться вже пару років, одначе вислід покищо дуже слабенький.

Ось тут, власне, приходить на увагу подібна акція, яку провадять галицькі українці. А, власне, діячі з окремих міст та повітів Галичини, з огляду на ту руїну, якої зазнала Галичина після окупації та приєднання її Совєтами в 1945 році, рішили все ж подати для історії та для майбутніх поколінь образ галицького життя за часів існування Галичини під Австрією та Польщею.

Як відомо, в тих часах Галичина теж не мала повної волі та добробуту, особливо ж за часів Польщі; мусіла боротись за свої права політичні, національні та господарські, але все ж і Австрія і навіть Польща мали той мінімум господарських прав та відносин, при яких можлива була та боротьба та праця на полі культурно-національному, громадському та економічному. Ось в тому часі працею своїх передових людей, при участі і підтримці цілого населення, Галичина зробила великий крок уперед в усіх ділянках життя, як Церква, освіта („Рідна Школа", „Просвіта"), видавництва та преса (десятки часописів та журналів) та розбудова економічного життя (споживча кооперація, „Сільський Господар", „Маслосоюз" і ін.). Коли ж прийшла в 1945 році російсько - большевицька руїна із знищенням всіх цих здобутків та з фізичним знищенням всіх видатніших громадян, то галицькі діячі, які опинились на еміґрації, рішили, що необхідно зафіксувати як усі ті досягнення, які мала Галичина в останніх десятиліттях, як також і втрати, що випали на долю цього краю в часі і після Другої світової війни.

Цей рух за відзначення історії Галичини прийшов не спонтанно, але помалу, виникаючи серед діячів окремих повітів. Початки були скромні — несміливо з'явилися перші книжки — видання. Одначе, приклад виявився заразливим: за цими повітами пішли дальші, і ось протягом лише кількох останніх літ вийшла на світ ціла низка таких повітових історичних оглядів. Тут маємо збірники про повіти Перемишль, Тернопіль, Угнів, Збараж, Коломию, збірник „Наш Львів" українською мовою і „Львів" англійською мовою, з приводу 700-ліття міста. Низка збірників у підготові — як Бережани, Ярослав, Станиславів, Броди, Південне Поділля і Лемківщина.

При цьому треба зазначити, що все це не тоненькі брошури, але, книжки по 200-300 сторінок, а також томи на 500-600 сторінок, до того ж часто з ілюстраціями, в дорогій оправі. Автори — переважно діячі з окремих ділянок життя у певному повіті, а цілість упорядкували і за неї відповідають редакційні комісії. Уже у теперішньому стані — це велика й широка історія Галичини, історія поважної частини нашої соборної України. Цю історію написали не історики - теоретики по документах чи на підставі непевних джерел, але люди, що були учасниками і творцями в певних ділянках життя і безпосередніми свідками всього, що творилось перед їх очима. Так маємо історію, що дасть наступним поколінням образ життя їх краю та улегшить дальшу їх працю, коли згине неволя.

Як же постала вся ця праця, що завершилася в образі грубих томів прекрасних видань? Треба сказати, що постала без великого розголосу й реклями, лише внаслідок національної свідомости, патріотизму та жертвенности невеликих гуртів. Вони подали належні матеріяли, подбали про редакційну цілість, а головно з кожного повіту знайшлись жертводавці, віддані патріоти, що зложили дрібні, а в окремих випадках дуже поважні суми (по 100, 200 і навіть 500 долярів).

Подібна справа почалась із Поділлям, з нагоди 900-ліття міста Кам'янця. Почалася, але, як ми зазначили вгорі, не викликала належного зрозуміння, захоплення та ентузіязму, як то спостерігаємо у братів - галичан. Правда, окремі ентузіясти є і в даному випадку, але, як відомо, чистого ентузіязму замало, має прийти й реальне зацікавлення, праця та реальні речі... А при тім і гонор! Бо коли такий собі маленький і скромний Збаражський повіт чи Угнів спромоглися видати грубі томи, то як же випадало б ціле Поділля — 12 повітів і 4 мільйони населення?!

Але коли ми зачепили цю тему, то мусимо зазначити, що справа торкається не тільки Поділля. А що ж Київщина, Херсонщина, Полтавщина, Катеринославщина, Харківщина — уся велика Україна — усі десять колишніх губерній та сто повітів, з Кубанню та Північним Кавказом? Із того тільки наша Волинь уже від кількох років заложила свій журнал, де містить відповідні матеріяли, а про решту реґіональних починань щось нічого не чути. Правда, є для цього й виправдуючі моменти: Галицька Україна жила своїм національним життям десятки літ і має що згадати, а, крім того, на еміґрацію прибули сотки й тисячі людей, галицьких діячів, які до самої руїни брали участь у творчій праці на рідному ґрунті. Щождо Великої України, то вона мала тільки 2-3 роки більш-менш вільного життя, яке, одначе, майже ввесь час порушувалось воєнними подіями, повстаннями та терором. А у зв'язку з цим і зважаючи на віддаль західніх кордонів, великоукраїнська еміґрація творить лише яких 10-15% супроти галицької. Одначе, це не може бути повним виправданням. Бо і ця невелика, розкидана по світі еміґрація має визначний атут супроти своїх земляків на Великій Україні — має волю — волю слова, волю друку, волю листування і волю чину. І було б цікаво і вельми корисно, якби кияни та полтавці, харків'яни та катеринославці перегукнулися через пресу та ближче між собою познайомились і нав'язали стосунки. Не підлягає сумніву, що подібна акція зродила б цінну ініціятиву, покликала б до життя сили та людей, що могли б причинитися до опису життя та історії нашої пограбованої країни. Звичайно, і цю історію треба буде подавати, оглядаючись в окремих випадках на режим та місцеві обставини.

І ще одно. Як відомо, останнім часом густо почали виростати на Україні місцеві музеї та архіви. Як здавалось спочатку, це була здорова й корисна громадська ініціятива, що мала на увазі українську національну історію, етнографію, археологію. Тим часом, як видно з тогобічної преси, совєтський уряд та партія знівечили і зогидили первісні пляни та наміри: ці музеї та архіви стали майже виключно історією успіхів ворогів України та поневолення нашого народу, як різні Ковпаки, Щорси, Ватутіни та Пятакови. В цих музеях та архівах нема місця правдивій історії України, як велике національне відродження, визвольна боротьба, українське військо, Центральна Рада, Петлюра, Грушевський... Є вони лише ще одним засобом для облуди нашого молодого покоління та нашої людности. В цих умовах організація у вільному світі наших „губерніяльних" чи „повітових" осередків для плекання правдивої історії України, особливо з доби визвольних змагань, безперечно, буде високою заслугою перед нашою поневоленою Батьківщиною...

Лев Шанковський

ЯК ЗБЕРЕГТИ УКРАЇНСЬКУ МОВУ В АМЕРИЦІ?

(3)

Не можна сказати, що наші цілоденні школи причиняються до вивчення української мови своїми учнями. Нема де правди діти, але в деяких з цих шкіл навчання української мови поставлено на дуже низькому рівні, а батькам учнів цих шкіл, по суті, це байдуже. Написи в школі англійські, до дітей звертаються переважно по-англійськи. Катехити навчають релігії по - англійськи, моляться з дітьми по - англійськи, до дітей говорять на коридорі чи на подвір'ї по - англійськи.

Що ж ця українська дитина, що попадеться до такої української школи, може думати? А може думати тільки те, що всі вимоги батьків, щоб вона говорила по - українськи, щоб шанувала свою рідну мову й культуру, щоб любила все, що своє, рідне, це — вигадка батьків, а вони, звісно, „старі" і думають тільки про те, як то в „старому" краю бувало.

Щодо білінґвалізму, як його рекомендує п. М. Семчишин, чи навіть хоче американський уряд, то декілька законів про навчання другої мови, рідної мови учнів, вже чекає на підпис Президента. Мабуть, першим таким законом буде закон про навчання еспанської мови всіх еспаномовних дітей. Інші закони, згідно з пропозиціями комісії проф. Фешмена, в підготові.

Таким чином, мусимо ствердити, що сучасне цілоденне шкільництво, у великій більшості, не виконує своїх завдань у справі вивчення української мови. Школи є кращі, є гірші і є цілком злі, але в загальному вони мало допомагають в зусиллях втримати дитину при українській мові та культурі.

III

Що ж тоді можна і треба робити? Передусім треба постійної й послідовної пропаґанди серед батьків, щоб вони не легковажили справи навчання української мови своїх дітей і зробили все, що можливе, для того, щоб їх тієї мови навчити. Для цього повинен бути постійний контакт з батьками наших громадських і педагогічних кол. З батьками (які, до речі, повинні бути на обліку в таких організаціях) треба говорити і їх постійно до цього заохочувати, звертаючи увагу на небезпеку, коли асиміляція їхніх дітей піде в небажаному напрямку.

Треба всіляко пропаґувати приналежність української молоді до існуючих організацій молоді. В організаціях молоді, в літніх таборах СУМА, Пласту чи ОДУМ'у молодь користає дуже багато, власне коли йдеться про практичне оволодівання українською мовою та про вщеплювання тих елементів українського світогляду та української культури, які необхідні для молоді, що прагне зберегти себе при українстві.

З існуючими цілоденними школами треба щось зробити, бо коли цей стан триватиме далі, то ці „українські школи" найбільше причиняться до того, що наша молодь перестане бути українською. Я не розумів і не розумію причин, чому, наприклад, законниці ордену „Сакре Кер" можуть в цій країні навчати по - французьки і зберігати французький дух у своїх школах, а чомусь ук-

(Закінчення на стор. 7-ій)

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

Редаґує: Д-р Михайло Данилюк

ЖОВЧЕВІ КАМІНЦІ

Зовсім не виключене, що ви ходите по світі Божому і, самі того не знаючи, носите в своєму жовчевому міхурі жовтенькі камінці. Часом, правда, відчуваєте „нестравність", трохи болить під грудьми після важкого обіду, але може бути так, що й нічого такого не відчуваєте.

Статистика виявляє, що від 10 до 35% людей, залежно від місця замешкання і звички до певних харчів, носять у собі жовчеві камінці. Високий відсоток людей із такими камінцями є, наприклад, у Німеччині, скандинавських країнах, північних стейтах ЗДА, східній Канаді.

Одна з теорій про ці камінці говорить, що мешканці країн, де споживають велику кількість товщів, мають високий відсоток захворювань жовчевого міхура. Зокрема це стосується до споживання молочних продуктів і яєць. Важко дискутувати, наскільки ця теорія правильна, бо є й здогади, що тут грає ролю також вроджений первень серед певних народів. Але цікавим фактом є те, що серед малорозвинених народів ці камінці не такі часті.

Статистичні дані, базовані на рентґенівських оглядинах та посмертних розтинах, говорять, що не всі люди, які мають жовчеві камінці, виявляють будь - які симптоми. Приблизно лише третина таких людей виявляють раніше чи пізніше симптоми і опиняються в операційній кімнаті. З тих, одначе, які вже мали будь - які симптоми жовчевих камінців — майже 90 відсотків мають ускладнення, якщо не позбудуться хвороби операційним заходом.

Медицина не знає докладно, як саме і чому витворюються жовчеві камінці. На цю тему є чимало теорій, але всі вони мають одно спільне: камінці завжди супроводяться захворюванням жовчевого міхурця. Вийняток становлять лише діти: у деяких камінці з'являються внаслідок хвороби крови, так званої гемолітичної анемії.

Жовчеві камінці бувають різних родів. Одні мають вигляд справді камінців, коли в них є подостатку вапна та вапняних солей. Більшість це доволі м'які та крихкі витвори, що мають у своїй основі товщеві відпадки. Їх можна роздушити поміж пальцями.

Жовчеві камінці бувають різної форми і різної величини — від макового зернятка до курячого яйця. Буває, що вони виповнюють жовчевий мішечок в кількості десятків, але буває й один камінець. Їх форма, кількість і хемічний склад практично не мають значення. Більше значення має їх величина, бо малі камінці іноді „стараються" пройти жовчевими протоками з жовчевого міхура в тонку кишку, куди нормально проходить жовч, допомагаючи нам у травленні товщів. І так, часом такий камінець застрягає по дорозі, замикає прохід для нормального відходу жовчі, яка збирається в печінці, а згодом переходить в кров, і людина дістає т. зв. жовтянку.

Очевидно, цей процес не такий простий. Його особливо відчуває хвора людина, бо коли такий камінець „іде на прохід" із жовчевого міхурця — це зв'язане з нестерпними болями, і така людина, майже як правило, мусить відбути подорож амбулянсом до лікарні.

Взагалі люди з жовчевими камінцями, які вже виявляють певні симптоми, не відзначаються блискучим здоров'ям. Навіть менші симптоми дають постійну нестравність, зокрема харчів із товщами, міцними молочними продуктами, товстим м'ясом, їжею, зготовленою на товщах, наприклад, майже всі смажені речі, далі — їжа з міцними приправами, перцем, хроном і т. д. Не зносить така людина також сирої цибулі, помідорів, огірків, а особливо яєчних жовтків. Взагалі вся система травлення при цьому забурена. Жовч при захворюванні мішечка з камінцями погано протікає або, протікаючи, побуджує до функції хворий мішечок, який у свою чергу спричиняє біль.

Час від часу у людей з жовчевими камінцями буває нудота з вомітуванням, сильний біль у верхній частині живота, що розходиться на праву сторону в околицю всієї печінки. Цей біль часто „стріляє" в спину попід праву лопатку. Тоді хворий має піднесену температуру, його живіт стає твердим і болючим, майже всяку їжу чи питво він вертає. Болі, як правило — нестерпні.

Такий гострий припадок — це наслідок гострого запалення мішечка, яке спричинили камінці. Іноді витворюється в мішечку абсцес, який часом тріскає. У таких випадках навіть і добра лікарська допомога не дає успіху. Операція ще перед тим, поки створиться абсцес, стає необхідною, хоч вона й не легка при гострому припадку.

Якщо хворий мав припадки жовчевих камінців і лікар радив перейти операцію, найкраще перейти її тоді, коли він почуває себе добре. Така операція при сучасному стані медицини не важка, і її переходять хворі відносно легко. Далеко важче перейти її тоді, коли буває запалення мішечка або коли камінець, „мандруючи" застрягне в жовчевім проході. Ряд комплікацій утруднюють справу, виздоровлення триває довше, можуть бути ускладнення з печінкою, серцем і т. д.

Про те, що жовчеві камінці можна „розпустити" — треба забути. Такого ніколи не було, і ліку на це покищо нема. Люди, які твердять, що десь - колись якийсь лікар „розпускав" камінці уколами чи медикаментами — виплід фантазії. В таких випадках або був маленький

(Закінчення на ст. 7-ій)

Павло Семеник

50-ЛІТНІ КЛОПОТИ

(3)

У цю хвилину величезного зросту кельнер підійшов іззаду до Васі, підніс його разом із кріслом і виніс у задню кімнату. Ніхто не озвався ні словом. „Подумавши, — пише автор, — я сказав, що заберуся. Занадто небезпечно, щоб вас бачили тут із чужинцем." — „Не йдіть, — попросив Вітя. — Не бійтеся. Ми не боїмося. Ось Валя, козачка, а козаки нічого не бояться!" Дівчина притакнула кивком голови: „Ні, я не боюся!"

Автор спитав, що станеться з Васею. — „Певно зашлють його, — сказав Вітя, — на три роки примусових робіт".

Побачивши, що своєю присутністю може лише пошкодити, автор розпрощався і вийшов. Та йому не давало спокою думка, що сталося з Валею й Вітею, і він вернувся. Не заставши їх, спитав кельнерку, чи не знає, де вони? — „Відкіля мені знати?" — відповіла. Автор не бачив, щоб Валя і Вітя виходили, тож було ясне, що обох також затягли в задню кімнату.

У Ленінграді автор відвідав природничий інститут. Там уже не пишався портрет ґенетика Лисенка, на його місці висів портрет академіка Вавілова, до трагічної смерти якого у в'язниці в значній мірі причинився Лисенко. Директор інституту розповів авторові, що, згідно з розпорядженням Хрущова, вони рекомендували на півночі садити кукурудзу, та, на жаль, хоч вересень був теплий, зав'язалися лише манюсенькі шульки, „кукурудза не для північних районів", — заявив директор.

Одного ранку сидів автор на лавці у московському парку. До нього присівся якийсь чоловік із буханцем хліба під пахвою. Розговорились, він, як і багато інших совєтських громадян, чудувався, що в Америці люди не їдять смальцю та лою, і нарікав на високі ціни в Москві.

На сусідній лавці сиділа якась жінка, читала книжку. „Не нарікайте, — сказала, — завтра може бути краще". — „А де ґарантія, що не буде гірше?" — обурився цей чоловік. Надійшла бабуся з дитячим візочком і порішила справу так, що у Совєтському Союзі повинні бути двоякі ціни: вищі для багатих, нижчі для бідних. Усі троє згодилися на такий проєкт.

Автор відвідав колгосп „Буденний" у селі Гладке, яких 20 миль від Одеси.. Головою колгоспу був там напівграмотний чоловік, колишній пастух у німецького поміщика, Посмітний. Його вважали найкращим головою колгоспу на ввесь СССР.

Дороги у селі Гладкому вимощені камунням, хідники асфальтові, будинки однородинні. Гуртожитків не було. Посмітний, хоч добрий знайомий Хрущова, не дав себе переконати Нікіті Серґеєвичу, щоб збудував гуртожитки.

Місцеві урядові чинники відбирали у селян присадибні городи. Посмітний заборонив. Тоді для його колгоспу перестали продавати автомобільні опони, скреслили його із списку колгоспів, що мали одержати комбайни. Наказали годувати 800 корів, замість 400, хоч Посмітний протестував, заявляючи, що його колгосп не має корму для такої кількости худоби. На цьому потерпіли корови, і видайність молока зменшилася.

Посмітний не боронив людям ставити хрести на місцевому цвинтарі, а для похоронів призначив спеціяльний віз, помальований на чорно.

У 1958 році Кубань жила у добробуті, якого там не було після колективізації. Люди мали присадибні городи, домашню худобу та птицю. Молодь купувала ровери, фотоапарати, музичні інструменти, вбрання. Все це не сподобалось Хрущову. Він говорив, що колгосп — це школа комунізму, при якому люди не мають приватної власности. Тож 1958 р. узявся він до присадибних городів і корів у приватному посіданні.

Новий партійний секретар на Брюховецьку область, Іван Ровенко ,який вирішив виконати семирічку за два роки, щоб його область вийшла на перше місце в Совєтському Союзі, обіцяв платити за корову в два рази більше, як платила держава, заявляючи, що, коли всі корови будуть сколективізовані, кубанці зможуть купувати молоко дешевше, як мали від власних корів. Щоб змусити до випродажу корів, видав наказ не платити колгоспникам за роботу пашею, і переорав пасовища. Люди хоч-не-хоч мусіли випродувати корови. На цей проєкт витратив Ровенко 2.000.000 рублів.

Однак для викуплених корів не було стаєнь і не було в достатній кількості корму. Щоб усі не вигинули, Ровенко став випродувати їх на м'ясо. Колгоспники не діставали обіцяного дешевого молока. Вони протестували, але нічого не помагало. Така „політика" супроти власників корів скінчилася щойно з упадком Хрущова.

Влітку 1963 року автор із східньонімецьким бауером відвідав за яких 60 миль від Ростова величезний колгосп донських козаків. Голова колгоспу хвалився, що вони мають дві школи, у яких діти харчуються, і плянують збудувати третю.

Ішли вулицями, виминаючи величезні калюжі. Хідників не було, лише витоптані стежки поміж бур'янами. На запит автора, чому не пороблять хідників, голова відповів: „Наші діти житимуть під комунізмом, тож мусимо виховати їх у комуністичному дусі, без буржуазних пережитків".

Автор познайомився з пенсіонованим учителем чужих мов, який здивував його своєю бездоганною англійською мовою. Цей учитель одержував „Рідерс Дайджест", запренумерований американським бизнесменом, якого він супроводив по Краснодару. Щоб віддячитися, бизнесмен хотів був запренумерувати „Ню Йорк Таймс", але вчитель сказав, що пошта не доставлятиме йому цього часопису. Американець піддав думку з „Рідерс Дайджестом". — „Спробуйте, побачимо, що з того вийде", — сказав учитель. Хоч на „Рідерс Дайджест" совєтська преса час від часу шалено накидається, краснодарська пошта реґулярно доставляє вчителеві цей журнал.

Молода вчителька у Краснодарі оповідала, що упадок Хрущова зовсім не зворушив її. „Бо й чогож? Були часи у нашому місті,, коли ми не мали масла, молока, м'яса." Емиритована вчителька фізики додала: „Ми дорого заплатили за його примхи. Тяжко відчули їх люди нашої прекрасної Кубані, то чого нам його жаліти?"

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ, ЩО ЄДНАЄ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ І КАНАДИ В ОДНУ МОГУТНЮ УКРАЇНСЬКУ ЗАМОРСЬКУ ТВЕРДИНЮ, ПОЧАВ СВІЙ ПОХІД ДО 100,000 ЧЛЕНІВ. УКРАЇНЦІ КАНАДИ! ДОКЛАДІМ ВСІХ СИЛ, ЩОБ НАША УЧАСТЬ У ЦЬОМУ ПОХОДІ ДАЛА НАЙБІЛЬШИЙ ВКЛАД У РОЗБУДОВУ І ЗАКРІПЛЕННЯ ЦІЄЇ ТВЕРДИНІ!

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

Рік XIV Серпень - вересень 1967 Ч. 9-10 (134-135)

Ярослав Падох

НАШІ ПІДСУМКИ І НАУКА З НИХ

Проминуло вісім місяців цього року й на сторінках цього випуску „Трибуни" подані числові підсумки наших успіхів і невдач за ці місяці. Всім, кому на серці лежить доля Українського Народного Союзу і посередно всієї нашої національної спільноти в Америці й Канаді, варто пильно приглянутися до тут поданих чисел й їх основно проаналізувати. Вони скажуть нам не тільки про те, що було в минулому часі, але також про те, що слід робити й чого вистерігатися в майбутності.

Перший рік у трирічним ювілейнім звені

Цей рік є першим у трирічному звені нашої ювілейної кампанії, яка має дуже відважну й далекосяжну мету: піднести загальне число членів УНСоюзу до ста тисячів. Щоб досягти цієї мети, ми повинні в цім році придбати сім тисяч членів. Річні втрати виносять кругло чотири тисячі членів і виявляють постійну тенденцію зростати. Зокрема в цім і декількох наступних роках буде значний зріст утрат, з уваги на дозріння великого числа двадцятирічних грамот, що ними забезпечилося двадцять років тому велике число нової іміграції. Отож, придбання семи тисяч членів дало б змогу підвищити в цьому році загальне число до дев'ятдесяти тисячів членів. Наша болячка в тому, що одні працюють, а другі відпочивають.

Минулі місяці дають нам реальну змогу оцінити, наскільки ми виконуємо наш плян і які шанси виконати його вповні. Ми повинні були впродовж перших восьми місяців придбати дві третини нашої плянованої квоти, тобто понад чотири тисячі членів. Ми далеко не досягли того числа. Наш білянс нових членів замикається дуже скромним, як на наші пляни, числом не цілих трьох тисяч членів. Коли взяти до уваги, що перша частина року звичайно буває слабшою від половини другої, то все ж таки ми повинні були придбати досі бодай три з половиною - чотири тисячі членів. Цю нестачу ми повинні надолужити в місяцях, що перед нами.

Яка причина цього недотягнення? Найкраще на це питання відповість піврічна статистика. Вона сухими числами говорить, що участь в ювілейній кампанії взяли наші Відділи ось як:

Виконали річну квоту	12 Відділів
Виконали піврічну квоту	38 Відділів
Виконали менше, як піврічну квоту	255 Відділів
Не придбали *жадного* члена	169 Відділів
Разом	474 Відділи

Отож, виконали вповні своє піврічне, а то й річне, зобов'язання лише п'ятдесят Відділів, тобто дещо більше, як десять відсотків усіх Відділів. Цей відсоток показує нашу слабість. Тільки щодесятий Відділ працював систематично з пляном, щоб виконати свою щомісячну квоту й тим запевнити собі повний успіх впродовж року. Ще вимовнішим є відсоток тих Відділів, які не здобули ані одного члена впродовж дуже довгого періоду часу, бо повних шести місяців. Понад *одна третина* наших Відділів не дбала про організування нових членів, а тим самим і про долю УНСоюзу.

Оправдання, що, мовляв, у даній місцевості немає вже українців, яких можна було б зорганізувати до УНСоюзу, ніяк не можна трактувати поважно. Адже всюди родяться діти й внуки, всюди наші члени мають занизьке забезпечення і їм треба конечно його висоту підвищити, і по всій Америці й Канаді збільшується число нещасливих випадків, отже кожному з нас треба акцидентового забезпечення.

Щоб повного півроку не придбати ані одного нового члена, не можна нічим виправдати навіть в найважчих місцевих умовах праці. Це заперечує навіть народну мудрість, що, мовляв, зерно трапиться навіть сліпій курці. Секретар, який дбає про розвиток УНСоюзу та свого Відділу і про це постійно думає й робить старання, мусить скоріше чи пізніше діставати нових членів.

Добрий приклад повинен потягти інших

Та не тільки докорами повинні бути сповнені підсумки нашої дотеперішньої праці. Ті Відділи й їх секретарі та уряди, які вповні виконали свої квоти або виконали піврічну квоту, заслужили на признання і подяку. На жаль, так небагато їх. Тільки подумати, як виглядали б наші підсумки, якби всі Відділи, або їх більшість, виконали повну піврічну квоту, або коли б не було ані одного Відділу, який не стояв би скраю в час, коли завзято й жертвенно боряться за дальшу розбудову УНСоюзу.

Окремі таблиці, вміщені на цих сторінках, подають числа Відділів і їх секретарів, які виконали річну чи піврічну квоту. Подаємо їх передусім на те, щоб подякувати їм, а ще більше для того, щоб поставити їх за приклад іншим Відділам. Сподіваємося, що цей приклад заставить інші Відділи якнайскорше виконати свої квоти й вийти на цю почесну таблицю. Будемо далі подавати Відділи, які виконали своє річне зобов'язання. І віримо, що всі Відділи бажають, щоб можливо скоро заговорили й про них.

На окреме відзначення заслужили також ті організатори, імена яких подані на іншій нашій почесній таблиці організаторів, що придбали в минулому півріччі 10 або більше членів. Вони справді жертвенно допомагають будувати УНСоюз в його передювілейному періоді. Є їх сімдесят.

А вже на найвище признання заслуговують ті, які придбали 25 або більше членів і в такий спосіб знову відновили своє почесне членство в Клюбі Заслужених союзовців, який відповідає відомим в усіх комерційних забезпеченевих організаціях Клюбам Мільйонерів. Таких членів маємо покищо 20. Ставимо їх за приклад союзовому загалові. Хоч ми не комерційна, але громадська й братська установа, й тому головний натиск ставимо на громадян, а не на „бизнес", ми високо доцінюємо бизнесовий підхід до життьового забезпечення і постійно популяризуємо поміж нашим громадянством конечність не лише забезпечитися, але забезпечитися достатньо, тобто

(Закінчення на стор. 5-ій)

Зустріч у Маямі

ЗУСТРІЧ У МАЯМІ. Стоять (зліва): Степан Ковальчук, організатор УНСоюзу на Флориду й голова Української Централі в Маямі, гол. предсідник Йосип Лисогір, гол. касир Іван Кокольський. Сидять (зліва): Павло Малиновський, асистент секретаря та референт реасекурації Конеткет Дженерал Іншуренс Компанії, гол. секретар д-р Ярослав Падох, пані Розалія Ковальчук, Василь Подубинський, секретар 368 Відділу УНС в Маямі, його дружина, пані Олімпія Подубинська, пані Марія Лисогір, дружина гол. предсідника, і пані Анна Кокольська, дружина гол. касира.

Маямі, Флорида. — Від понеділка до середи, 25 - 27 вересня ц.р., в недалечкому Голлівуді відбувалася 81-ша з черги конвенція Конґресу Братських Організацій Америки й Канади, в якій взяли участь три екзекутивні урядовці УНСоюзу: головний предсідник Йосип Лисогір, головний секретар д-р Ярослав Падох та головний касир Іван Кокольський, про що вже була вістка в попередньому числі „Свободи". На передодні цієї конвенції, в неділю 24-го вересня, відбулася в Українсько - Американськім Клюбі в Маямі ділова зустріч представників Екзекутиви УНСоюзу з урядовцями та членами місцевого Відділу УНСоюзу ч. 368, на яких обговорено актуальні проблеми союзового життя й можливості його дальшого розвитку в Маямі та на терені флоридського стейту. На зборах схвалено оживити організаційну діяльність Відділу й придбати до кінця року ще десять членів. На організаційного референта Відділу обрано відомого союзового діяча, який саме перенісся з Ню Йорку до Маямі, Степана Ковальчука. Його недавно обрано також на голову місцевого Українського Центрального Комітету. Після цих зборів в приміщенні Клюбу відбувся святочний обід місцевої громади, в якому, на запрошення голови п. Боднарчука, взяли участь члени Екзекутиви УНСоюзу. Вони виголосили промови, в яких порушили важливіші союзові та загально громадські справи, зокрема питання Світового Конґресу Вільних Українців, та Українського Конґресового Комітету. Приявні громадяни висловилися за повною піддержкою, моральною й матеріяльною, СКВУ і УККА та деклярували відповідні суми на їхню працю.

В. Дідюк

ЖИТТЬОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ — РОДИННА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ!

Відвідуючи наших людей у справі життьового забезпечення в УНСоюзі, часто наші секретарі - організатори зустрічаються з різними „арґументами" проти забезпечення. Кожний має свій підхід і свій „арґумент", яким хоче „переконати" нашого представника в своїй цілковитій „рації". Не відбираючи нікому і в нічому „рації", я хочу звернути увагу на один із багатьох подібних „арґументів", який, на мою скромну думку, варто знати не тільки нашим союзовим працівникам, але також і ширшому колу нашого членства, наших читачів. Ось він: — „Я здоровий, працюю і кожного тижня приношу чек. Річ зрозуміла, що все щось відложу до банку. Хату маю сплачену. Боргу не маю. Як щось зі мною станеться, то можуть зі мною робити, що хочуть, я й так не дбаю. Моя жінка і діти будуть якось жити. Скажіть мені, пощо маю брати асекурацію і платити гроші?" (Тут часто додають: „Платити задармо!")

Так, правдою є, що коли Ви, Шановний Земляче, здоровий, працюєте, приносите реґулярно чек, дещо відкладаєте до банку, і все, як кажуть, іде у вас як „по маслу", то Вам асекурації не потрібно! Бо пощо? Але тут хочу запитати Вас: яку і від кого маєте ґарантію, що все це буде так іти завжди? Якщо таку ґарантію маєте, то знаєте все наперед і не беріть асекурацію. Дійсно, пощо вона вам?

Тут я зробив би тільки одну маленьку замітку, що під асекурацією - забезпеченням треба розуміти, як в нас колись говорили, „відкласти щось на чорну годину", для чого від початків свого існування асекурація й була подумана. Зрештою, хто брав би асекурацію, якби знав, що — непотрібна? Хто асекурував би хату, якби знав, що вона ніколи не згорить? Хто брав би хворобове, якби знав, що не буде хворувати? Все це непотрібне в гарному і доброму часі. Все це конечне в потребі — нещасті без огляду на те, чи буде користати з цього сам заасекурований, чи може його найближчі. Певно, якщо Ви здорові, працюєте і реґулярно приносите чек, то Ваша родина і Ви в порядку. Але чи було б так, якби, не дай Бог, Ви не мали вже такої самої змоги і тим самим не змогли забезпечити свою родину?

Ні, Друже Земляче, асекурація призначена на той гірший час, часто дуже тяжкий час, хоч він може бути і не для Вас, бо, як самі кажете, якби щось з Вами сталося, то не дбаєте! Алеж Ви тяжко працювали, чесно провели своє життя, то чому мали б закінчувати його тим „не дбаю"? А Ваша родина? — Хіба ж Ви еґоїст, ворог своїх дітей і дружини?.. Арґумент „маю виплачену хату і дещо грошей в банку" я не хочу нічим „збивати", але подам, щиро повірте, не видуманий, а правдивий і, до речі, дуже свіжий приклад:

Один із моїх старих і добре знайомих, за фахом лікар, що може одним з перших „ДП" нострифікував свої студії в Канаді, провадив лічек. Мав чудову хату з садом і городом, прекрасно умебльовану і.. виплачену. При хаті мав добре влаштовану лікарську канцелярію, вивінувану у модерні машини і приладдя. Сам він був молодий, життєрадісний, веселий, ніколи майже не хворував, мав добру дружину і одного сина, що був уже на третьому році інженерії. Був активним громадським діячем, добрим мужем і батьком, але до асекурації, як багато з нас, українців, великого сентименту він немав, хоч не раз про це й думав. Мав 3 тисячі в своєму т. зв. „Медикел Асосієшин", бо мусів мати, а про інше думав пізніше, коли вже цілковито викінчить усі свої зобов'язання і сплати. Під час моїх відвідин він запевнив мене, що заасекурується, і навіть просив відвідати його прибкарську практику у своєму власному домі, окрім цього, був директором невеликого шпиталю, заробляв добре, і напевно, приносив не злий

(Закінчення на стор. 5-ій)

ЗАКЛИК

ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УНСОЮЗУ У СПРАВІ УСПІШНОГО ЗАКІНЧЕННЯ ПЕРШОГО РОКУ ТРИРІЧНОЇ ЮВІЛЕЙНОЇ КАМПАНІЇ ДЛЯ РОЗБУДОВИ УНСОЮЗУ

СОЮЗІВЦІ!

З нагоди недалеких історичних ювілеїв 75-річчя „Свободи" й УНСоюзу, в цьому році ми розпочали трирічну ювілейну кампанію, метою якої є довести нашу установу до ста тисяч членів.

Хоч досі ми придбали дві з половиною тисячі членів, ця кількість є далеко не така, яку ми заплянували, яка потрібна, щоб виконати цьогорічне завдання. Причиною цього є те, що не всі з нас стали до щоденної організаційної праці, і для росту своєї установи трудиться тільки порівнюючи невелике число наших союзових діячів; багато наших Відділів ще зовсім не включилися в цю працю.

Зібравшись на своїх чергових нарадах, звертаємося ми до всіх Відділів та Округ УНСоюзу й до всіх без вийнятку союзових діячів із закликом стати одною, солідарною, нероздільною громадою до спільної союзової праці до кінця цього року, який мусять покінчитися повним успіхом.

Звертаємося зокрема до всіх наших Відділів з проханням виконати свою річну квоту і бодай на п'ять відсотків збільшити своє членство. Не сміє в цім ювілейнім році бути поміж нашими кругло п'ятьма стами Відділів такого, що не придбав би впродовж року бодай десять членів.

Звертаємося до наших союзових Округ із закликом до постійної активности й всебічної допомоги своїм Відділам у їх праці для повного виконання їхніх зобов'язань. Нехай наші Округи стануть осередками живої, безперервної діяльности для своїх Відділів.

Звертаємося до конвенційних делеґатів, які й далі зберігають свій відповідальний уряд та свою відповідальність за долю УНСоюзу, щоб вони всі без вийнятку стали до цієї нової союзової праці і впродовж ювілейної кампанії допомагали досягнути її мету. Не повинно бути ні одного делеґата чи делеґатки, які не придбали б для УНСоюзу в цім і наступнім роках бодай по десять членів.

Вреші звертаємося до всіх наших відділових, окружних, постійних і обласних організаторів із заохотою й закликом подвоїти свої заходи й свої організаційні зусилля впродовж ювілейної кампанії.

До закінчення цьогорічної кампанії залишилося тільки три місяці. Тільки негайна й безперервна праця може запевнити її успіх. Тому закликаємо всіх не прогайнувати ані одного дня і ще сьогодні взятися до праці. Доведення УНСоюзу до шестициферного числа додасть новий, великий престиж не тільки УНСоюзові, але також всій американсько-українській громаді. Нехай не буде поміж нами нікого, хто у великий час ювілею нашої найстаршої громадської установи та найстаршої в світі української газети не причинився б активно до розбудови своєї громади та збільшення її поваги й ваги серед своїх і чужих.

ГРОМАДЯНИ ЗДА Й КАНАДИ!

Український Народний Союз від зарання свого існування працював і працює для всієї української громади, для її сили й добробуту. Його майже 75-річна історія дає на це безліч доказів. Дальша розбудова УНСоюзу є рівнозначною з розбудовою всієї нашої організованої громади й збільшенням її сили та значення. Життьове забезпечення дальших тисяч українців нашими модерними й пристосованими до наших потреб грамотами збільшить господарську силу наших родин і нашої спільноти. Тому напередодні 75-річчя „Свободи" та УНСоюзу включіться в ряди майже стотисячної союзової громади, а коли Ви вже до неї належите, підвищіть своє забезпечення до висоти, яка дасть Вам і Вашим рідним справжню, не тільки номінальну, забезпеку й безпеку. Пам'ятайте, що тільки у великій громаді можливі великі досягнення одиниць і самої громади.

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ОСІННЯ КАМПАНІЯ УНСОЮЗУ МАЄ НА МЕТІ, ЩОБ УСІ ВІДДІЛИ Й ОКРУГИ ВИКОНАЛИ СВОЮ ПОВНУ РІЧНУ КВОТУ!

З повносторінкових оголошень у „Свободі" вже загально відомо, що Головний Екрекутивний Комітет УН-Союзу на своїх нарадах в серпні схвалив для пожвавлення цьогорічної кампанії й для здобуття в цім році 7,000 членів, щоб дійти до загального числа 90,000, скликати впродовж трьох кінців тижня, а саме з кінцем вересня і в першій половині жовтня спеціяльні збори всіх округ УНСоюзу з єдиною метою: перевірити наші дотеперішні успіхи й невдачі, чи, радше сказати, занедбання, і намітити реальний, твердий плян повного виконання усіма Відділами і Округами зобов'язань, призначених для них на цей рік.

Для виконання цього великого, важливого й важкого діла маємо ще тільки три місяці. Тому мусимо всі — і то відразу — взятися до праці, щоб не забракло нам часу в роботі. Перший крок — це масова участь союзових працівників в цих спеціяльних окружних зборах. Тому нехай не буде ані одного Відділу, який не подбав би про те, щоб всі його урядовці та конвенційні делеґати взяли участь в окружних зборах. Також стараймося добре працювати до часу зборів і принесім на збори бодай по декілька аплікацій членів на добрий початок нашої загальної живої й, напевно успішної, осінньої кампанії за дальшу розбудову УНСоюзу.

ЧЕМПІОНИ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ

В. Дідюк, І. Одежинський, Марія Душник, М. Хоманьчук, І. Заворський, С. Гавриш, В. Давидюк, Софія Куца, А. Стецяк, В. Козіцький, П. Федик

за місяць липень 1967 р.

П. Ч.	Прізвище	Число присд. членів		Сума забезпечення	
1.	В. Дідюк	25	—	$ 62,000	(8 АДД)
2.	І. Одежинський	16	—	$ 23,000	
3.	Марія Душник	10	—	$ 12,000	(1 АДД)
4.	М. Хоманьчук (5)	10	—	$ 17,000	(1 АДД)
5.	І. Зазворський (147)	10	—	$ 9.000	
6.	В. Давидюк (411)	10	—	$ 18.000	(2 АДД)
7.	Софія Куца (440)	10	—	$ 22,000	(3 АДД)

за місяць серпень 1967 р.

П. Ч.	Прізвище	Число присд. членів		Сума забезпечення	
1.	В. Дідюк	23	—	$ 50,500	(7 АДД)
2.	І. Одежинський	21	—	$ 26,000	
3.	А. Стецяк (240)	17	—	$ 29.000	(2 АДД)
4.	І. Зазворський (147)	16	—	$ 25,000	(1 АДД)
5.	С. Гавриш	14	—	$ 22,000	(1 АДД)
6.	Софія Куца (440)	13	—	$ 28,000	(2 АДД)
7.	С. Мазур (242)	11	—	$ 14,000	
8.	В. Козіцький (8)	10	—	$ 13,000	
9.	П. Федик (292)	10	—	$ 8,500	

60-річчя Відділу 181-го УНСоюзу в Менвіл Рай, Ровд Айленд

Наша мала громада відзначила 60-річчя свого організованого життя, а саме заснування Братства св. Стефана, що тепер є 181-им Відділом Українського Народного Союзу.

Тяжкі це були часи 60 років тому, але наші люди їх перемогли, зложилися і купили великий дім, який був приміщенням для нашої організації. Та цей дім згорів, і треба було наново збирати гроші, щоб збудувати новий Народний Дім. Але це вже інші люди і змінили назву на ім'я Михайла Драгоманова. Є в нас і гарна церква, і гарний дім, і свій цвинтар, тільки нема в нас сил до того, щоб розвиватися, бо ми маленьке село.

З нових іміґрантів ніхто сюди не прибув, бо в нас нема індустрії. Вони поїхали туди, де можна дістати працю.

Треба подякувати тим, що зайнялися справою нашого свята, 60-річчя нашого життя в цьому місці. Подяка належиться Стефанові Люблянецькому і Дмитрові Ясінчукові, а також отцеві Коваленкові з Вунсакет та Орестові Чагаринові, що займався цією церемонією. Треба згадати і пані Чопек, що так гарно говорить українською мовою, і яка роздала грамоти старшим членам.

Згадаємо і представника Стефана Романовича, урядовця зі стейту Ровд Айленд та сенатора Кастелла і сенатора Френка Неневй. Згадуємо і тих найстарших, що ще живуть: Іллю Чорного — 84 роки, Петра Борозного — 82 роки та матір Катерину. Живим — Многая літа! —, а померлим — нехай буде легкою земля Вашинґтона!

С. Гр. Шевчук

ЗАКЛИК

Окружного Комітету Відділів УНСоюзу в Клівленді.

Закликаєм Батьків і Матерів, синів забезпечених в УНСоюзі, які тепер служать в американській армії поза межами Америки, щоб вони зголосились до своїх відділових секретарів і подали їм їхні теперішні адреси, а також і знімки. Інформуємо вас, що, на пропозицію Екзекутиви, Головний Уряд УН-Союзу ухвалив, щоб висилати їм безплатно щоденник „Свободу" або „Український Тижневик", а в додатку до того, коли вони є на відпустці, запросити провести однотижневі безплатні вакації на нашій славній „Союзівці". Маючи їхні адреси, ми вишлемо їм запрошення на „Союзівку".

УНСоюз за ввесь час свого 73-річного існування, пильно дбає про нашу молодь. Зокрема дбає за тих, які боряться за ті, щоб нам забезпечити право на вільне життя!

Окружний Комітет
Відділів УНСоюзу
в Клівлінді

СОЮЗОВЦІ! ВСІ БЕЗ ВИЙНЯТКУ ЗУСТРІЧАЄМОСЯ З ЧЛЕНАМИ ЕКЗЕКУТИВИ УНСоюзу НА ОКРУЖНИХ ЗБОРАХ. НЕХАЙ НА НИХ НЕ ЗАБРАКНЕ НИКОГО З ВАС!

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ НОВИХ ЧЛЕНІВ І ЇХ ЗДОБУТКИ ПО КІНЕЦЬ СЕРПНЯ 1967 р.

1.	І. Одежинський	157
2.	В. Дідюк	148
3.	С. Гавриш	82
4.	Софія Куца (440)	50
5.	В. Шаран (407)	48
6.	Ю. Баранюк (371)	45
7.	М. Ткачук	42
7.	А. Стецяк (240)	42
9.	П. Дяків (427)	39
10.	І. Зазворський (147)	30
10.	Т. Шпікула (221)	30
10.	М. Нич (397)	30
13.	І. Василишин (194)	29
13.	О. Ярема (372)	29
13.	М. Семків (379)	29
16.	В. Гавриляк (316)	28
17.	І. Геврик (445)	26
18.	П. Головачук (42)	25
18.	М. Турко (63)	25
18.	Я. Бурій (402)	25
21.	М. Фединишин (155)	24
21.	В. Пінковський (432)	24
23.	В. Гірняк	23
23.	М. Хоманьчук (5)	23
25.	П. Федик (292)	22
23.	Е. Гомотюк (277)	21
27.	В. Палідвор (204)	20
28.	А. Слюсарчук (174)	19
28.	Д. Кошельовський (183	19
30.	В. Дідик	18
30.	Є. Омельченко (451)	18
32.	Софія Оріховська (340)	17
32.	М. Захарко (349)	17
34.	В. Рефт (120)	16
34.	М. Бобер (235)	16
34.	М. Гентош (305)	16
34.	Т. Бутрей (344)	16
38.	В. Запаранюк (484)	15
39.	І. Палко (320)	14
39.	Т. Баран (444)	14
41.	І. Чопко (271)	13
41.	Д. Чук (321)	13
41.	А. Копистянський (327)	13
41.	Р. Чучкевич (346)	13
41.	Анна Бурій (402)	13
46.	К. Хільченковський (10)	12
46.	П. Шевчук (13)	12
46.	Д. Дидик (170)	12
46.	Стелла Раєн (171)	12
46.	П. Кучма (361)	12
46.	Б. Грищишин (422)	12
52.	І. Була (127)	11
52.	Р. Колодій (191)	11
52.	Л. Гардінґ (206)	11
52.	С. Мазур (242)	11
52.	М. Мартинюк (245)	11
52.	В. Давидюк (411)	11
52.	Т. Носієвич (423)	11
59.	В. Козіцький (8)	10
59.	К. Мельник (18)	10
59.	Гелен Олек (22)	10
59.	Ольга Малищак (29)	10
59.	В. Жмудь (57)	10
59.	В. Квас (88)	10
59.	Гелена Маґер (233)	10
59.	Юлія Гуґлик (259)	10
59.	Марія Душник (293)	10
59.	В. Оріховський 353)	10
59.	Марія Ґерус (371)	10
59.	(70) П. Сахаревич (460)	10

ОГЛЯД ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ В ПЕРШОМУ ПІВРІЧЧІ 1967 РОКУ

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ ЧЛЕНІВ В ПЕРШОМУ ПІВРІЧЧІ 1967 р.

а) Члени Клюбу Заслужених Союзовців в 1967 р.

а) Члени Клюбу Заслужених Союзовців

1.	І. Одежинський	120
2.	В. Дідюк	100
3.	С. Гавриш	65
4.	М. Ткачук	39
5.	Ю. Баранюк (371)	38
6.	В. Шаран (407)	38
7.	П. Дяків	35
8.	Софія Куца (440)	32
9.	М. Нич (397)	30
10.	И. Ярема (372)	27
11.	І. Геврик (445)	26
12.	Я. Бурій (402)	25

б) Члени, що здобули 10 або більше членів

13.	П. Головачук (42)	24
14.	В. Гірняк	23
14.	Т. Шпікула (221)	23
14.	В. Гавриляк (316)	23
17.	М. Федишин (155)	21
17.	І. Василишин (194)	21
19.	А. Стецяк (240)	20
19.	М. Семків (379)	20
21.	Д. Кошельовський (183)	18
22.	М. Турко (63)	16
23.	Д-р А. Слюсарчук (174)	15
23.	Д-р В. Палідвор (204)	15
23.	Є. Омельченко (451)	15
26.	В. Рефт (120)	14
26.	І. Малко (320)	14
26.	Софія Оріховська (340)	14
26.	Е. Гомотюк (277)	14
30.	В. Дідик	13
30.	М. Хоманьчук (5)	13
30.	І. Чопко (271)	13
30.	П. Федик (292)	13
30.	М. Гентош (305)	13
30.	М. Захарко (349)	13
30.	В. Пінковський (432)	13
37.	Д. Дидик (170)	12
38.	К. Хільченковський (10)	11
38.	І. Петрунцьо (78)	11
38.	І. Зазворський (147)	11
38.	П. Кучма (361)	11
38.	Анна Бурій (402)	11
38.	Т. Баран (444)	11
44.	П. Шевчук (13)	10
44.	К. Мельник (18)	10
44.	Юлія Гутлик (259)	10
44.	Т. Бутрей (344)	10
44.	Б. Грицишин (422)	10
44.	П. Сахаревич (460)	10
44.	(50 В. Запаранюк (484)	10

Відділ УНСоюзу ч. 408 при церкві св. Покрови в Торонті обрав новий Уряд

Торонто. — 7-го червня ц. р. тут у приміщенні церкви св. Покрови відбулися другі загальні збори 408-го Відділу УНСоюзу, заложено г о при кінці 1965 року. В зборах взяли участь члени і гості, а саме заступник гол. предсідника й директор Канадійської Канцелярії УНС Богдан Зорич, голова місцевої округи й гол. радний Василь Дідюк та місцева постійна організаторка членів пані Софія Куца. Збори, що їх відкрив В. Дідюк, розпочалися молитвою, яку провів парох церкви св. Покрови, о. Володимир Жолкевич Проводив нарадами Б. Зорич, а секретарював В. Дідюк. З приводу виїзду поза Торонто першого секретаря Відділу д-ра Тита Залуцького, справоздання з праці склав голова Відділу Іван Крив'як за всіх його урядовців. У дискусії над звітом забирали голос д-р Корнель Ващук, Іван Крив'як, мгр. Михайло Бардин, о. Володимир Жолкевич і п. Софія Куца. Після звіту і дискусії відбулася доповідь Богдана Зорича про завдання й значення УНСоюзу й зокрема про окрему ролю Відділу при церкві св. Покрови В. Дідюк подав ряд заввал щодо минулої праці Відділу та його праці й завдань на майбутнє. Після цього відбулися вибори управи Відділу. Обрано наступні особи: на голову д-ра Корнеля Ващука, на секретаря мгра Михайла Бардина, на касира Івана Крив'яка. До Контрольної Комісії обрано на голову о. пароха Володимира Жолкевича, й на членів пані Іванну Стасів і Володимира Бамбурака. Молитвою о. пароха закінчилися ці вдалі збори, в підготову яких вклала багато праці та часу пані Софія Куца. В часі зборів вшановано пам'ять бл. п о. пароха Ярослава Бенеша співорганізатора Відділу, голови його контрольної комісії та великого опікуна Відділу

Б. З.

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСоюзу В 1967 р. і ЗОКРЕМА в МІСЯЦІ СЕРПНІ 1967 р.

П.Ч.	Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придбано членів у серпні	Разом у 1967 р.
1.	Філядельфія, Па.	38	50	383
2.	Торонто, Онт.	22	40	333
3.	Ню Йорк, Н. Й.	39	39	239
4.	Шикаґо, Ілл.	33	25	220
5.	Нюарк, Н. Дж.	22	22	175
6.	Дітройт, Миш.	18	24	146
7.	Клівленд, Огайо	17	33	143
8.	Перт Амбой, Н. Дж.	13	8	115
9.	Пітсбурґ, Па.	26	8	94
10.	Шамокін, Па.	21	20	77
11.	Монтреаль, Квіб.	10	15	76
12.	Ніяґарська	9	4	69
13.	Джерзі Сиcareer, Н. Дж.	11	7	62
14.	Ню Гейвен, Конн.	15	3	60
15.	Аллентавн, Па.	10	18	57
16.	Рочестер, Н.Й.	8	2	55
16.	Трой, Н.Й.	8	3	55
18.	Вінніпеґ, Ман.	13	—	50
19.	Ютика, Н.Й.	11	2	40
20.	Пасейк, Н. Дж.	6	4	39
21.	Боффало, Н.Й.	11	3	31
22.	Балтимор, Мд.	8	2	28
22.	Вилкс Берри, Па.	9	4	28
24.	Скрентон, Па.	13	2	27
24.	Янґставн, Огайо	10	1	27
26.	Вунсокет, Р.І.	8	2	25
27.	Ст. Люїс, Мо.	7	4	17
28.	Бостон, Масс.	5	3	15
29.	Людлов, Масс.	5	—	5
30.	Необ'єднані Відділи	39	9	76

ВІДДІЛИ
які осягнули до кінця червня 1967 р. річну квоту.

П.Ч.	Відділ	Секретар	Річна квота	Придбані члени
1.	10	К. Хільченковський	10	16
2.	153	І. Скіра	90	89
3.	216	Б. Одежинський	10	32
4.	340	Софія Оріховська	10	46
5.	344	Т. Бутрей	10	12
6.	371	Ю. Баранюк	30	43
7.	402	Я. Бурій	15	36
8.	407	В. Шаран	15	44
9.	412	о. М. Блаженко	10	15
10.	440	Софія Куца	15	48
11.	444	Т. Баран	10	11
12.	460	П. Сахаревич	15	27

ВІДДІЛИ
які осягнули до кінця червня 1967 р. піврічну квоту.

П.Ч.	Відділ	Секретар	Річна квота	Придбані члени
1.	43	В. Сиваник	10	5
2.	47	Анна Гарас	10	8
3.	78	І. Петрунцьо	15	11
4.	93	М. Іваницький	12	7
5.	100	А. Цибак	10	7
6.	119	О. Мамрич	10	8
7.	123	І. Голик	10	7
8.	128	М. Глова	10	6
9.	144	М. Чомко	12	8
10.	172	В. Осадчук	10	6
11.	174	А. Слюсарчук	30	15
12.	183	П. Залуга	30	27
13.	214	Анна Твардовська	10	6
14.	235	М. Бобер	16	9
15.	247	М. Маєр	10	5
16.	259	Юлія Ґуґлик	15	10
17.	271	І. Чопко	20	13
18.	278	М. Турчин	10	6
19.	286	Перля Хиляк	10	9
20.	299	С. Сидорович	10	5
21.	301	П. Врублівський	20	10
22.	305	М. Гентош	20	13
23.	309	П. Кобас	10	9
24.	349	М. Захарко	15	14
25.	354	П. Ващишин	10	5
26.	360	І. Гавриляк	12	6
26.	372	О. Ярема	35	28
28.	382	Катерина Гарбест	10	5
29.	397	М. Нич	50	30
30.	418	І. Мельник	15	8
31.	422	Т. Тещук	20	18
32.	427	П. Дяків	25	16
33.	445	І. Геврик	40	26
34.	448	М. Перейма	15	8
35.	449	І. Михалевич	10	8
36.	451	Є. Омельченко	15	9
37.	464	М. Хомин	25	13
38.	506	А. Масний	10	5

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСоюзу, ЯКІ ПРИЄДНАЛИ ДО КІНЦЯ СЕРПНЯ 1967 р. 15 або БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П.Ч.	Ч. Відд.	Місцевість	Приєднано членів
1.	153	Філядельфія, Па.	94
2.	440	Торонто, Онт.	63
3.	340	Нюарк, Н.Дж.	58
4.	371	Нюарк, Н.Дж.	57
5.	407	Торонто, Онт.	54
6.	240	Клівленд, Огайо	42
7.	402	Етобікок, Онт.	38
8.	147	Аллентавн, Па.	36
9.	183	Дітройт, Миш.	33
10.	432	Торонто, Онт.	32
11.	194	Ню Йорк, Н.Й.	31
12.	221	Шикаґо, Ілл.	30
12.	372	Плейнфілд, Н.Дж.	30
12.	397	Філядельфія, Па.	30
15.	379	Шикаґо, Ілл.	29
15.	423	Шикаґо, Ілл.	29
17.	316	Рочестер, Н.Й.	28
18.	5	Асторія, Н.Й.	27
18.	42	Пасейк, Н.Дж.	27
18.	460	Лондон, Онт.	27
21.	292	Дітройт, Миш.	26
21.	361	Ню Йорк, Н.Й.	26
21.	445	Вінніпеґ, Ман.	26
24.	18	Колюмбус, Огайо	25
24.	63	Форд Ситі, Па.	25
24.	114	Шикаґо, Ілл.	25
24.	422	Філядельфія, Па.	25
28.	155	Перт Амбой, Н.Дж.	24
29.	277	Гартфорд, Конн.	22
30.	204	Ню Йорк, Н.Й.	21
31.	471	Монтреаль, Квеб.	20
32.	174	Дітройт, Миш.	19
32.	427	Ст. Кетринс, Онт	19
34.	10	Філядельфія, Па.	18
34.	344	Бавндбрук, Н.Дж.	18
34.	349	Менвілл, Н.Дж.	18
34.	464	Ошава, Онт.	18
38.	120	Аликвиппа, Па.	16
38.	305	Маґоні Ситі, Па.	16
38.	412	Торолд, Онт.	16
41.	266	Амстердам, Н.Й.	15
41.	375	Філядельфія, Па.	15
41. (43)	484	Ютика, Н.Й.	15

ЗДОБУТКИ КАМПАНІЇ ЗА ПРИЄДНУВАННЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ у МІСЯЦІ ЛИПНІ 1967 р.

Ч. Відд.	Організатор	Приєднав у липні	Сума забезпеч.	Разом у 1967 р.
4	Ю. Ревай	2	$ 6,000	2
5	М. Хоманьчук	10	$ 17,000 (1АДД)	
	В. Квас	2	$ 2,000	27
6	А. Вовк	1	$ 5,000 АДД	1
7	Гелена Словік	1	$ 1,000	2
10	І. Одежинський	1	$ 3,000	17
13	П. Шевчук	1	$ 5,000 АДД	11
14	М. Отрок	1	$ 5,000 АДД	6
17	М. Смерека	1	$ 1,000	1
19	Р. Голіят	1	$ 1,000	2
22	Гелена Олек	3	$ 3,000	13
23	Анна Пресковіч	1	$ 1,000	2
25	Квітка Стецюк	2	$ 1,500	8
29	Ольга Малищак	1	$ 1,000	7
31	М. Сток	1	$ 2,000	1
33	Софія Оріх	1	$ 1,000	5
35	Б. Вовчик	1	$ 1,000	9
36	Софія Гунька	1	$ 1,000	3
39	Марія Душник	2	$ 1,500	7
42	П. Головачук	1	$ 1,000	27
48	С. Івасечко	1	$ 1,000	5
57	В. Жмудь	1	$ 1,000	10
58	І. Яковенко	2	$ 10,000 2АДД	4
63	М. Турко	6	$ 14,500 2АДД	22
76	В. Салабун	1	$ 3,000	3
83	С. Гавриш	3	$ 4,000	12
90	І. Палько	1	$ 500	5
104	Р. Станько	1	$ 2,000	3
105	І. Одежинський	1	$ 1,000	6
110	Ема Дудзік	1	$ 1,000	1
113	О. Куземчак	1	$ 1,000	9
120	В. Рефт	2	$ 2,000	16
127	І. Була	3	$ 2,500	13
128	М. Ґлова	2	$ 2,000	8
130	І.Малець	1	$ 3,000	3
142	М. Маркович	1	$ 1,000	3
145	П. Тетаніч	2	$ 1,500	2
147	І. Зазворський	3	$ 3,000	20
150	І. Тарнавський	1	$ 1,000	3
153	І. Одежинський	2	$ 2,000	91
161	А. Джула	2	$ 1,500	8
167	І. Вельґан	1	$ 1,000	2
168	Г. Бабин	1	$ 1,000	6
171	Стелла Раєн	3	$ 9,000	8
175	М. Ярема	1	$ 1,000	10
180	Геновефа Жеребняк	3	$ 3,000	6
183	В. Дідик	1	$ 1,000	
	Д. Кошельовський	1	$ 1,000	29
187	М. Малішевський	1	$ 1,000	1
191	Р. Колодій	3	$ 2,000	11
194	І. Василишин	3	$ 3,000	26
204	В. Палідвор	1	$ 5,000 АДД	17
206	Л. Гардінґ	4	$ 13,000 1АДД	11
208	В. Нагірний	1	$ 1,000	1
216	І. Одежинський	11	$ 16,500	43
217	Ф. Голод	2	$ 1,500	6
221	Т. Шпікула	2	$ 2,000	25
222	Я. Кришталович	1	$ 5,000 АДД	4
230	П. Ліщак	3	$ 4,500	6
233	Гелена Маґер	4	$ 3,500	10
235	М. Бобер	4	$ 5,000	13
237	М. Крика	3	$ 2,500	3
240	А. Стецяк	5	$ 5,500	25
252	С. Маланчук	1	$ 1,000	2
266	В. Труфин	3	$ 7,000	15
267	І. Флис	4	$ 3,500	
	В. Клявсник	1	$ 5,000	5
270	М. Баран	1	$ 1,000	8
274	Аліція Добрянська	3	$ 3,500	4
277	Е. Гомотюк	5	$ 13,000 1АДД	20
280	Р. Рубльовський	1	$ 1,000	1
281	М. Волошин	2	$ 2,000	2
283	П. Пироганоч	1	$ 1,000	3
284	І. Василюка	1	$ 1,000	5
287	В. Сохан	2	$ 3,500	
	О. Стецура	1	$ 1,000	4
293	Марія Душник	4	$ 7,500 1АДД	11
301	П. Врублівський	1	$ 5,000	11
309	$. Кобас	1	$ 5,000 АДД	10
316	В. Гавриляк	3	$ 3,000	26
321	Д. Чук	1	$ 1,000	8
324	І. Одежинський	1	$ 1,000	2
327	А. Копистянський	4	$ 13,000 2АДД	13
331	А. Романюк	1	$ 1,000	3
336	Г. Степанек	3	$ 3,000	
	Г. Кисіль	1	$ 1,000	6
337	Е. Притула	1	$ 1,000	6
340	0. Баранюк	1	$ 1,000	
	С. Оріховська	1	$ 1,000	48
344	Т. Бутрей	6	$ 10,000 1АДД	18
346	Р. Чучкевич	1	$ 1,000	8
349	М. Захарко	4	$ 5,000	18
353	В. Орихівський	4	$ 8,000	7
356	Марія Душник	4	$ 3,000	8
361	П. Кучма	1	$ 1,000	25
364	М. Сенті	1	$ 1,000	3
367	В. Попович	1	$ 1,000	5
369	Е. Колтонюк	1	$ 1,000	1
371	Марія Ґерус	4	$ 16,000 3АДД	
	Евгенія Балабан	1	$ 5,000 АДД	
	Юліян Баранюк	3	$ 8,000 1АДД	51
372	О. Ярема	1	$ 2,000	29
375	І. Даньківський	1	$ 1,000	9
379	М. Семків	3	$ 3,000	23
383	О. Хома	2	$ 2,000	
	І. Криско	1	$ 1,000	11
385	Я. Карпяк	6	$ 20,000	6
406	М. Мартинюк	2	$ 1,000	3
407	В. Шаран	4	$ 20,000 2АДД	48
408	В. Дідюк	5	$ 15,000 2АДД	8
411	В. Дідюк	20	$ 47,000 6АДД	
	В. Давидюк	10	$ 18,000 2АДД	30
413	Олена Ратушна	1	$ 1,500	1
414	І. Телюк	1	$ 2,000	7
415	П. Гуменюк	3	$ 7,000 1АДД	5
422	Т. Тещук	5	$ 5,000	23
423	С. Куропась	4	$ 13,000	
	Т. Носієвич	2	$ 3,000	
	С. Касіян	1	$ 500	28
432	В. Пінковський	6	$ 24,000 2АДД	27
433	Джені Завируха	1	$ 1,000	2
434	Д. Попадинець	3	$ 12,000	9
440	Софія Куца	5	$ 13,000 2АДД	53
444	Т. Баран	3	$ 7,000 1АДД	14
448	М. Перейма	2	$ 1,500	10
449	Є. Омельченко	3	$ 2,500	11
456	В. Воркевич	2	$ 2,000	2
457	Надія Литвиненко	1	$ 5,000	
	Ірена Гошовська	3	$ 3,000	7
464	М. Хомин	5	$ 9,000	18
469	К. Чорномаз	3	$ 8,000 1АДД	5
473	О. Сквирський	1	$ 1,000	13
478	В. Остапяк	1	$ 5,000 1АДД	5

ЗДОБУТКИ КАМПАНІЇ ЗА ПРИЄДНУВАННЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ у МІСЯЦІ СЕРПНІ 1967 р.

Ч. Відд.	Організатор	Приєднав у серпні	Сума забезпеч.	Разом у 1967 р.
2.	Єлисавета Сенковіч	1	$ 1,500	2
6.	А. Вовк	1	$ 5,000 АДД	2
7.	Гелена Словік	1	$ 2,000	3
8.	В. Козіцький	9	$ 13,000	
	В. Мандзій	2	$ 2,000	18
10.	К. Хільченковський	1	$ 5,000 АДД	18
13.	П. Шевчук	1	$ 1,000	12
14.	М. Отрок	3	$ 6,000	9
19.	Р. Голіят	2	$ 2,000	4
22.	Гелена Олек	1	$ 1,000	14
29.	Ольга Малищак	3	$ 2,000	10
39.	І. Пиндус	1	$ 1,000	8
58.	І. Яковенко	1	$ 2,000	5
60.	Лідія Подол	1	$ 1,000	2
63.	М. Турко	3	$ 3,000	25
78.	І. Петрунцьо	1	$ 1,000	12
83.	С. Гавриш	7	$ 11,000 1АДД	
	Р. Карбівник	1	$ 1,000	20
85.	Т. Панько	1	$ 2,000	7
88.	В. Квас	6	$ 6,000	10
99.	В. Валіґун	1	$ 1,000	3
102.	І. Попович	1	$ 5,000	6
107.	С. Долошицький	2	$ 2,000	4
109.	В. Звірек	1	$ 1,000	4
112.	Доменіка Романович	1	$ 1,000	7
113.	І. Ярчак	2	$ 2,000	11
114.	М. Ткачук	1	$ 1,500	25
116.	С. Шилькевич	3	$ 3,000	8
122.	М. Попович	1	$ 1,000	2
125.	Іванка Подола	2	$ 2,000	3
127.	І. Була	2	$ 1,500	15
131.	Л. Боднар	1	$ 2,000	9
142.	М. Маркович	1	$ 1,000	4
147.	І. Зазворський	16	$ 25,000 1АДД	36
150.	І. Тарнавський	2	$ 1,500	5
151.	Анна Пипюк	1	$ 1,000	2
153.	І. Одежинський	3	$ 3,000	94
155.	М. Фединишин	3	$ 4,000	24
161.	А. Джула	1	$ 1,000	9
163.	С. Филик	1	$ 1,000	5
164.	І. Кудриш	1	$ 1,000	5
168.	М. Шнер	1	$ 1,000	7
171.	Стелла Раєн	4	$ 9,000 1АДД	12
173.	П. Щерба	2	$ 2,000	4
174.	А. Слюсарчук	4	$ 9,000 1АДД	19
175.	І. Смерека	3	$ 7,500 1АДД	
	В. Дідик	1	$ 1,000	14
176.	М. Остап	1	$ 3,000	7
177.	І. Лаба	1	$ 1,000	5
182.	А. Гнатюк	4	$ 11,500 2АДД	9
183.	В. Дідик	3	$ 4,000	
	П. Залуга	1	$ 5,000	33
194.	І. Василишин	5	$ 6,500	31
203.	Ольга Жук	1	$ 1,000	1
204.	В. Палідвор	4	$ 12,000 2АДД	21
216.	І. Одежинський	12	$ 16,000	55
218.	М. Данильчак	1	$ 5,000 1АДД	3
221.	Т. Шпікула	5	$ 5,000	30
226.	М. Кальба	3	$ 3,000	6
235.	М. Бобер	3	$ 6,000	16
238.	Анна Ремік	1	$ 500	5
240.	А. Стецяк	17	$ 29,000 2АДД	42
242.	С. Мазур	11	$ 14,000	12
245.	М. Мартиненко	6	$ 10,000	13
252.	М. Ткачук	2	$ 2,000	
	С. Маланчук	1	$ 1,000	5
270.	М. Баран	1	$ 1,000	9
277.	Е. Гомотюк	2	$ 6,000 1АДД	22
281.	М. Волошин	1	$ 5,000 АДД	3
284.	І. Василюка	2	$ 2,000	7
286.	Параня Хиляк	1	$ 1,000	10
288.	В. Загвоский	1	$ 1,000	3
291.	Марґарета Рутенська	5	$ 10,000	5
292.	П. Федик	9	$ 8,500	26
293.	Марія Демидчук	5	$ 5,000	16
295.	В. Пульк	2	$ 10,000 2АДД	4
296.	П. Лобур	1	$ 1,000	3
305.	М. Гентош	3	$ 3,000	16
316.	В. Гавриляк	2	$ 2,000	28
321.	Д. Чук	5	$ 3,500	13
324.	І. Струк	1	$ 2,000	3
328.	Б. Ковч	1	$ 500	1
337	Е. Притула	2	$ 10,000 1АДД	8
340.	С. Гавриш	6	$ 6,000	
	Софія Оріховська	2	$ 2,000	
	Ю. Баранюк	1	$ 500	
	В. Давидюк	1	$ 5,000 АДД	58
346.	Р. Чучкевич	5	$ 5,000	13
353.	В. Оріховський	3	$ 20,000 2АДД	10
354.	П. Ващишин	2	$ 2,000	4
355.	С. Гасяк	1	$ 5,000 АДД	1
358.	Катерина Мураль	1	$ 500	2
361.	І. Пригода	1	$ 2,000	26
371.	Ю. Баранюк	2	$ 2,000	
	Марія Ґерус	4	$ 8,000 1АДД	57
372.	О. Ярема	1	$ 1,000	30
373.	Анна Парк	2	$ 4,000	6
374.	В. Федорів	2	$ 2,000	8
375.	І. Одежинський	6	$ 7,000	15
379.	М. Семків	6	$ 8,000	29
382.	Катерина Гарбест	1	$ 1,000	6
385.	Я. Карпяк	1	$ 3,000	7
402.	Анна Бурій	2	$ 6,000 1АДД	38
406.	М. Мартинюк	2	$ 1,000	5
407.	В. Шаран	6	$ 58,000 2АДД	54
408.	Софія Куца	3	$ 4,000	11
411.	В. Дідюк	10	$ 34,000 6АДД	40
412.	П. Дяків	1	$ 1,000	16
414.	І. Телюк	1	$ 1,000	8
418.	І. Мельник	2	$ 6,000 1АДД	10
422.	Б. Грицишин	2	$ 2,000	25
423.	С. Касіян	1	$ 1,000	29
427.	П. Дяків	3	$ 4,500	19
431.	В. Дідюк	13	$ 16,500 1АДД	13
432.	В. Пінковський	5	$ 10,000 1АДД	32
433.	Джіні Завируха	1	$ 1,000	3
436.	П. Вербовецький	2	$ 5,000	8
440.	Софія Куца	10	$ 24,000 2АДД	63
450.	Евстахія Мілянич	1	$ 10,000	5
452.	Марія Сцебело	2	$ 2,000	4
459.	С. Гавриш	1	$ 5,000	
	А. Бордун	1	$ 1,000	3
465.	Текля Мороз	2	$ 2,000	7
486.	М. Костирко	1	$ 2,000	
	М. Оренчук	1	$ 1,000	7
489.	М. Шпетко	1	$ 1,000	8
481	Маріянна Рад	2	$ 1,500	
	Г. Шараневич	1	$ 1,000	3
484	В. Запаранюк	5	$ 17,000 2АДД	15
486	Я. Блищак	3	$ 7,500 1АДД	5

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній трирічній організаційній кампанії Українського Народного Союзу з метою збільшити кількість його членства до 100,000 у 1969-му році, в якому припадає 75-ліття УНС, окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно - американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости, „Свобода" публікує в цій кампанії фотознімки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо — очевидно — ці фотознімки нам надіслано.

Юрій, Олександер і Андрій Січ
сини Дмитра та Оксани з Трентону, В. 116

Степан і Карина Гречни, діти Варвари і Миколи, Асторія В. 5

Іван Б. Зальопаний
син Рози і Ореста
Сан Дієґо, Кал. Відділ 293

Говард Б. Зальопаний
син Рози і Ореста
Сан Дієґо, Кал. Відділ293

Орест Б. Зальопаний
син Рози і Ореста
Сан Дієґо, Кал. Відділ 293

Василь Д. Рудик
син Стефанії і Михайла
Асторія, Н.Й. Відділ: 5

Анастазія М. Саваляк
дочка Тереси і Григорія
Ню Йорк, Н.Й. Відділ: 361

Марко Л. Юрків
син Анни і Крія
Асторія, Н.Й. Відділ: 5

Анна Сематчин
дочка Марії і Андрія
Омага, Небр. Відділ: 356

Марія Дж. Е. Балл
дочка Джеймса Балл
Алтона, Па. Відділ: 145

Вернер О. Меср
Торонто, Канада Відділ: 418
забезпечила бабуня Марія Чорненька з Рочестеру, Н.Й.

Розалія Сематчин
дочка Марії і Андрія
Омага, Небр. Відділ: 356

Євгенія М. Матіяш
дочка Стефанії і Івана
Гартфорд, Конн. Відділ 277

Іван Клюка
син Марії і Андрія
Омага, Небр. Відділ: 356

НАШІ ПІДСУМКИ І НАУКА З НИХ

(закінчення зі стор. 3-ї)

на таку суму, щоб вона була справжнім, а не сповидним гарантом безпеки родини в нашій непевній долі. Треба з вдоволенням підмітити, що ця ідея здобуває і серед нас право громадянства, бо з кожним роком і з кожним місяцем збільшується пересічна сума забезпечення наших членів, а з нею і загальна сума забезпечення, яке видав своїм членам УНСоюз. Для прикладу можемо навести, що в червні 390 нових членів УНСоюзу забезпечилися на загальну суму 721,000.00 дол., тобто на кругло три чверті мільйона. Дві тисячі пересічного забезпечення одної грамоти це ще невелика сума. Адже пересічна сума забезпечення американців вже перейшла сім тисяч долярів. Але на українському полі це великий крок уперед. І за це слід скласти признання нашим організаторам членів.

Найважливіший чистий приріст членів

Є ще один аспект нашої піврічної статистики, не менш важливий за інші, тут згадані. Кожна організація росте не тільки числом придбаних членів, але й числом чистого приросту загального числа членів. Чимало в нас таких, передусім старших й більших, Відділів, які хоч здобувають не раз навіть поважне число членів, не здобувають досить, щоб покрити свої втрати та ще й придбати надвишку. Маємо такі Відділи, які в останнім півріччі, здобувши деяке число членів, закінчили його поважним недобором у загальному числі членів. Очевидно, продовження такого стану є загрозливим для Відділу і всього УНСоюзу. Тому всі Відділи повинні мати на увазі не лише число придбаних нових членів, але й то передусім, чи вони збільшуються, чи меншають. Про вислід піврічної статистики під цим оглядом ми повідомили всі Відділи, і ту всі знають, які в них болячки. Усунути їх — головне завдання всіх Відділів на ці нові місяці що перед нами. І в цьому є головна вартість статистики, щоб на минулому досвіді пізнати свої слабості й скласти плян, як їх позбутися.

Коли самі не можемо, шукаймо помочі в інших

Друге півріччя мине скоро, як минуло перше. Тому всі Відділи, зокрема ті, які занедбалися в першому півріччі, повинні негайно взятися до систематичної праці й не пропустити вже ні одного тижня та місяця без реальних успіхів. Кожний відповідальний союзовий працівник розуміє, що ніяка організація, зокрема наша найбільша й найстарша, не може дозволити собі стояти на місці або й йти назад. Це мусять зрозуміти передусім наші секретарі та організатори, мусять подивитися розважно довкруги себе й вирішити, який із шляхів веде до успіху. Якщо їм не під силу якесь завдання, вони повинні вчас, а не тоді, як буде вже запізно, розглянутися за новими помічниками та заступниками, які запевнили б на дальші десятиріччя безперервний розвиток Батька Союзу. Сподіваємося, що цю конечність зрозуміють усі союзові діячі й поступатимуть у найкращому інтересі своєї установи.

Невичерпна криниця нових членів

У статтях на сторінках цієї „Трибуни" в обіжниках та численних листах до Відділів подаємо десятки ідей та засобів, як запевнити собі успіх в членській кампанії. Головніші з них варто тут пригадати. Це — забезпечення всіх українців в даній місцевості й околиці; підвищення суми забезпечення теперішніх членів; поширення нових грамот, зокрема термінової і акциденттової; відвідини всіх членів, яким кінчається їх забезпечення та нове забезпечення їх; відвідини членів, які кінчать 65-ий рік життя, щоб ще за п'ять перед дванадцятою" наново забезпечилися чи підвищили своє забезпечення до 3,000 дол., і багато інших практичних порад та вказівок. Закликаємо секретарів та організаторів скористати з них і з запалом, гідним великого минулого УНСоюзу, взятися майстрування його не менш велике майбутнє!

ЖИТТЬОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ — РОДИННА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ!

(Закінчення зі стор. 3-ої)

лизно за чотири місяці, бо сподівається, що вже в тому часі буде мати заплачені всі свої попередні зобов'язання і зможе взяти асекурацію в УНС на $ 25.000. Ми розпрощалися.

Не минуло й півтора місяця — немов грім з ясного неба, приголомшило мене повідомлення, що мій 49-літній, життєрадісний і веселий доктор — не живе!. Був я на його похороні.. Залишилися в смутку ще досить молода дружина з сином. Дні тяжкого горя пов'язалися ще з обставинами матеріяльної натури. Три тисячі з „Меделек Асосієшин" допомогли похоронити небіжчика, а невеличка готівка в банку розплилася у різних видатках.

Шо ж далі? Синові треба йти на університет! Грошей немає. Постановляють продати, або хоч винайміти хату. Дають оголошення - ніхто не зголошується! Податки за хату великі, до того треба її опалити, освітити. Інші видатки також дедалі тиснуть! Мати за всяку ціну хоче, щоб син кінчив школу. Вдова береться до тяжкої фізичної праці. Десь при нагоді зустрічі нарікає на тяжку працю. Плаче і журиться. А при тім оповідає мені таку подію, що зайшла із їхніми сусідами. Він також 46-літній інженер будівельник, згинув в автовій катастрофі, залишив жінку і двоє малих дітей. Вправді вони не мали своєї класної хати. Зате, по його смерті вдова одержала 75 тисяч долярів асекурації. Засекурувавши себе і дітей з місця вона решту вложила до банку. Тепер дітей посилає до школи, гарно їх виховує і живе спокійно. „А — каже вдова, — подивіться на мої руки! Як маю докінчити навчання сина одинака? Чи не міг цього зробити мій покійний муж? Таж він багатьом доражував, все так якось добре міг за життя укладати, все йому ніби й добре йшло. Мені серце рветься, коли бачу, як сусідка майже кожного дня несе квіти на могилу свого чоловіка, а я не маю навіть часу піти на цвинтар помолитися!

Хто ж зробив краще? Той, що вкладав у хату всю свою працю і залишив її, хоч вже і виплачену, бідній вдові на клопіт? Чи може, той, який думав про будучність дітей, в першу чергу про виховання? Коментарі залишаю шановним читачам! Нехай ці приклади будуть не тільки відповіддю на „аргумент", але нехай рівночасно заставлять багатьох подумати про своє життьове забезпечення, про свою родину і відповідальність перед нею. Не хати, ні гроші в банку чи зрозуміле і егоїстичне „платити гроші задармо" бо ніхто ніколи асекурацію не платить задармо, вправді не конечно мусить користати зааcекуpований, то все ж таки кожна асекурація, не пропадає, або як умру, то хай дістеся, що хоче — але поважна застанова і журба за долю і будучність родини нехай заставить ще сьогодні звернутися до найближчого представника УНСоюзу і якнаскорше вступити в його члени. Цим Ви не тільки забезпечите свою родину, але й виконаєте національно - патріотичний обов'язок супроти своєї рідної української установи. Не чекайте, пам'ятаючи, що береженого Бог береже! Нехай тим банком для Вашого забезпечення і Ваших забезпечення і Ваших ощадностей буде не хто інший, як УНС.

ДЕНЬ УНСОЮЗУ В ШИКАГО

В північно-західній частині Шикага 11 літ тому створено нову парохію Української Католицької Церкви під іменем св. Иосифа. Парохом від початку заснування парохії і до сьогоднішнього дня є о. Шарий, молода енергійна людина. Щоби здобути фонди на будову нової церкви о. парох з парохіяльною радою урядили карнавал, який тривав потад 10 днів. В комітеті працювало багато людей, а між ними п. Олена Олек радна УНСоюзу, п. Шулковський, п. Козак і багато інших. Кілька місяців тому звернулася до Управи Окружного Комітету УНСоюзу в Шикаго пані Олена Олек з пропозицією, щоб один з днів карнавалу, а саме день 27 серпня назвати „Днем Українського Народного Союзу". Цю пропозицію Управа Окружного Комітету одобрила і почала застановлятися над програмою того дня. Ходило нам передовсім про те, щоб якнайбільше можна було сказати про УНСоюз. В тій справі Управа контактувалася з Екзекутивою УНСоюзу, а головно з головою п. Лисогором. Прошено про пропагандивний матеріял і примірника щоденника „Свобода". Матеріял пропагандивний і примірники одержано в задовільній кількості. Все було приготоване, і чекали ми на призначений день. Прийшов день 27 серпня 1967 р. Вже о годині 11-ій підписаний разом з головним організатором п. Вол. Гірняком були на площі біля церкви св. Иосифа. Голова окружного комітету УНСоюзу п. І. Михальцевич разом з головним організатором п. Гірняком зложили візиту всеч. о. парохові Шарому і устійнили програму дня. Біля церкви св. Иосифа є вибудоване з каміння, щось в роді обсліску, на якому з кольорових камінчиків є виложений образ Матері Божої Гошівської. І перед тим образом точно о годині 12 починає правити Службу Божу о. Шарий при співучасті церковного хору під диригуванням п. Позняка. По Службі Божій о. Шарий виголосив проповідь про початки заснування УНСоюзу та про його працю для добра українського народу. Відтак о. парох заповідає, що зараз буде відправлена Панахида за всіх померлих членів УНСоюзу нашого терену. По панахиді провів о. парох молитву до Пречистої Діви Марії в наміреню Українського Народу.

Обідова перерва тривала недовго, бо треба було починати програму. На підвищення, задня стіна якого удекорована великим плякатом з написом „День Українського Народного Союзу, виходить представник церковного комітету і представляє зібраним людям голову Окружного Комітету УНСоюзу п. І. Михальцевича, який подякував всеч. о. Шарому за відступлення одного дня карнавалу для УНСоюзу. Рівночасно подякував голова окружного комітету п. О. Олек, п. Шулковському і п. Козакові за повну співпрацю. Привітав всіх присутніх від управи окружного Комітету УНСоюзу. Відтак голова представив п. Івана Іванчука, головного контролера УНСоюзу, п. В. Гірняка, головного організатора, п. Миколу Олека бувшого голову окружного комітету УНСоюзу.

З черги на підвищення вибігає в національних строях танцювальна група, яку провадить при церкві св. Иосифа пані Васько. Виконувала три танки, танцювальна група під рясні оплески публики сходить з підвищення. На підвищення вибігає в національних строях група сумівців з осередку СУМА Палатайн ім. Дрогобич, яку провадить знаний балетмайстер п. Васьків. Група сумівців виконала теж кілька танків і під рясні оплески присутніх зійшла з підвищення. Відтак головний контролер п. І. Іванчук привітав присутніх від головного Уряду УНСоюзу. Пан В. Гірняк в українській мові представив працю і заслуги УНСоюзу. Пан Олек в англійській мові говорив про УНСоюз.

Під час танків і промов хлопці і дівчата роздавали присутнім пресу у центральні літератури і примірники „Свободи". О год. 7.30 вечером через радіо говорив в англійській мові про Союз п. Н. Олек.

Окружний Комітет УНСоюзу в Шикаго

ПРОТОКОЛ

НАРАД ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЯКІ ВІДБУЛИСЯ НА СОЮЗІВЦІ В КЕРГОНКСОНІ В ДНІ 25-ГО СЕРПНЯ 1967 РОКУ.

В нарадах узяли участь усі члени Головного Екзекутивного Комітету, а саме: гол. предсідник Иосип Лисогір, заступники гол. предсідника інж. Степан Куропась, Марія Душник, Богдан Зорич і Володимир Сохан, гол. секретар Ярослав Падох і гол. касир Іван Кокольський як також гол. редактор Антін Драган та частинно голова Контрольної Комісії д-р Володимир Галан і гол. радний Мирон Куропась.

Наради розпочалися о год. 10.30 ранку.

Прийнято, запропонований гол. предсідником И. Лисогором, наступний порядок нарад:

1. Відкриття
2. Справоздання членів Екзекутиви й гол. редактора
3. Наради Головного Уряду УНСоюзу 15-го листопада 1967 р.
4. Організаційна кампанія восени 1967 р.
5. Різні справи
6. Закриття.

1. ВІДКРИТТЯ

Наради відкрив гол. предсідник И. Лисогір, вітаючи приявних, зокрема приявного на Союзівці гол. радного Мирона Куропаса. Після прийняття порядку нарад приступлено до звітів з діяльности.

2. СПРАВОЗДАННЯ ЧЛЕНІ ЕКЗЕКУТИВИ Й ГОЛ. РЕДАКТОРА

ГОСПОДАРСЬКІ СПРАВИ

Головний касир І. Кокольський склав справоздання з діяльности фінансового відділу УНСоюзу за час від останніх нарад Екзекутиви, які відбулися 19-го квітня 1967 р. та подав загальний стан фінансів УНСоюзу після завершення першого півріччя цього року, порівнюючи його зі станом за перше півріччя минулого року. В цьому півріччі виплачено живучим членам суму $740,520.63, тобто на $445,214.77 більше як спадкоємцям померлих членів, яким в тому часі виплачено суму $295,305 86. Це вказує на позитивний факт, що з забезпечення в УНСоюзі користають більше самі члени за свого життя, ніж їхні спадкоємці після їх смерти. В тих виплатах живучим членам знаходиться сума $428,234.60, яку виплачено в цім році, як дивиденду членам. В порівнянні з сумою дивиденди за 1966 рік, цьогорічна дивиденда винесла $67,526.43 більше, як минулорічна, що ставить дуже значну підвижку. За перше півріччя УНСоюз мав $2,085,526.29 прибутків, в чому найбільшу суму становлять вкладки членів, яких виплачено на суму $1,396,056.47. З дозрілих цінних паперів (бондів) та морґеджових позичок і позичок на підклад членських грамот, прибуло $1,706,807.41. Наново інвестовано суму $1,397,614 в цінних паперах; суму $827,-663.57 в морґеджових позичках; суму $60,825.42 в позичках членам; суму $7,477.56 в машинах друкарні та суму $3,411 13 в поліпшеннях на Союзівці. Разом ці інвестиції виносять суму $2,296,991.77. З кінцем червня 1967 року майно УНСоюзу виносило суму $32,811,900.84, тобто на суму $652,376.30 більше, як з кінцем 1966 року. Тільки виплата майже пів мільйона на дивиденди членам не дозволила в червні цього року досягти тридцять три мільйони долярів майна УНСоюзу. В дальшому гол. касир подав про суми інвестицій, зроблених в звітовому часі поміж нарадами Екзекутиви, а саме: на гіпотечні позички виплачено суму $249,666.80 а в цінних паперах (бондах) інвестовано суму $775,894.33. Точно ці інвестиції представляються так:

А. БОНДИ

Закуплені бонди

36m Transcontinental Gas Pipe Line Corporation, 6¼% Debentures, due September 1, 1987, Yield — 6.38	$35,460.00
140m U.S.A. Treasury Bills, 3.30% due June 8, 1967, Yield — 3.30	139,550.83
75m The Royal Trust Company, 6¼% Guaranteed Investment Receipt, due December 1, 1968, Yield — 6.25	75,000.00
50m Sierra Pacific Power Co., 6½% 1st Mtge Bonds, Ser. due 1997, Yield — 6.50	50,000.00
50m Province of Nova Scotia, 6¼% 25 Yr. Sink. Fd. Deb (U.S.) due July 1, 1992, Yield — 6.42	48,750.00
50m Natural Gas Pipeline Company of America, 6% 1st Mtge Pipe line Bonds, due June 1, 1987, Yield — 6.20	49,710.00
50m General Motors Acceptance Corporation, 6¼% Deb., due 1988, Yield — 6.25	50,000.00
75m American Telephone and Telegraph Co., 33 Yr. 6% Deb. due August 1, 2000,	75,538.50
50m American Telephone and Telegraph Co., 33 Yr. 6% Deb., due August 1, 2000, Yield — 5.95	50,359.00
50m Quebec Hydro-Electric Commission, 6¼% Bonds due 2/1/90, Yield — 6.84	48,062.50
150m Ohio Power Co., 6⅝% Sink. Fd. Debentures due 8/1/97, Yield — 6.45	153,463.50

Справлення помилки бондової компанії

Purchase of the following bonds reported for meeting held on 4/19/67:	
25m Panhandle Eastern Pipe Line Co., 5¾% Bonds due March 15, 1987	$25,312.50
should be corrected as follows:	
25m Panhandle Eastern Pipe Line Co., 5¾% Bonds due Febr. 1, 1987	$25,312.50

Продані бонди

18m Michigan Consolidated Gas Co., 3⅞% Sink. Fund Deb., due 7/1/67	$17,977.14
25m N.J. Turnpike Authority, 3% Second Series Bonds, due 1/1/88	$123,281.25

Відкликані бонди

5m Georgia Power Co., 1st Mtge Bonds 5¾% due 7/1/96	5,000.00

Дозрілі бонди

130m U.S.A. Treasury Bills due June 8, 1967	129,105.93
140m U.S.A. Treasury Bills due June 8, 1967	139,550.83

(Закінчення на стор. 6-ій)

ПРОТОКОЛ

(закінчення зі стр. 5-ої)

Б. МОРГЕДЖОВІ ПОЗИЧКИ

4930 Martin St., Detroit, Mich.	$6,000.00
Box 121 B. So. Beers St., Holmdel Township, N.J.	$15,000.00
112 Bergen Ave., Clifton, N.J.	16,000.00
4235 W. Cortez St., C icago, Ill.	12,000.00
67-33 Kessel St., Forest Hills, N.Y.	10,000.00
So. Side of 31st Rd., Between 123rd and 124th Sts. College Point, Queens, N.Y.	18,750.00
652 Irvington Ave., Maplewood, N.J.	20,000.00
3926 Charles St., Detroit, Mich.	11,000.00
34 E. 3rd St., New York, N.Y.	15,000.00
506 Warburton Ave, Yonkers, N.Y.	11,000.00
247 Adelaide St., So., Londont, Ont.	60,000.00
506-508 18th Ave., Newark, N.J.	16,915.82
114 Norwood Avenue, Brooklyn, N.Y.	16,000.00
64 Hewitt Ave., Toronto, Ont., Can.	18,000.00
Robeson Township, Berks County Pa. (addl)	....
Robeson Township, Berks County Pa. (addl)	4,000.98

ОРГАНІЗАЦІЙНІ СПРАВИ

Головний секретар Ярослав Падох склав справоздання з діяльности організаційного відділу. Впродовж першого півріччя цього року зорганізовано 2,070 нових членів, тобто на 701 менше, як в 1966 конвенційному році, (2,771) та на 291 більше, як в звичайному 1965 році (1,779). Загальний стан членів з кінцем червня ц. р. виносив 87,397, тобто на 344 більше, як їх було з кінцем 1966 року (87,053). В липні ц. р. здобуто дальших 340 нових членів, отже за сім місяців цього року КНСоюз придбав 2,410 нових членів. Загальний стан членів з кінцем липня виносив 87,471, тобто на 418 більше, як з кінцем 1966 року. Членська кампанія проходить за наперед встановленими квотами для Відділів і Округ. В першому півріччю 12 Відділів виконали свою річну квоту, 38 піврічну, а інші тільки частинно. 169 Відділів не брали участи в цьогорічній кампанії. Найбільш успішними в організаційній праці були Округи Філядельфія (333 нові члени), Торонто (294), Ню Йорк (200), Шикаго (195), Нюарк (153) та Дітройт (122). Найбільш успішними Відділами були такі: 153 Філядельфія, 440 Торонто, 340 Нюарк, 407 Торонто, 371 Нюарк, 402 Етобікок, 397 Філядельфія, 372 Плейнфільд, 183 Дітройт, 460 Лондон, 42 Пассейк і 445 Вінніпеґ Всі вони зорганізували 25 або більше членів. Найуспішнішими організаторами були І. Одежинський (129 членів), В. Дідюк (100), С. Гавриш (65), М. Ткачук (39), Ю. Баранюк (38), В. Шаран (38), П. Дяків (35), Софія Куца (32), М. Нич (30), И. Ярема (27), І. Геврик (26) і Я. Бурій (25). Поза цими організаторами 38 придбали від 10 до 24 нових членів. В Канаді за перше півріччя придбано 405 нових членів. В першому півріччю створено два нові Відділи, а саме ч. 18 ім.Гетьмана І. Мазепи в Колумбус, Огайо, завдяки заходам місцевих громадян проф. К. Мельника і І. Шимкова та обл. організатора В. Гірняка, та ч. 411 в Торонті під назвою Першого Євангельського Відділу УНС в Канаді, при заснуванні якого особливо заслужився пастор Василь Давидюк. Є це третій євангельський Відділ після першого в Нюарку та другого в Філядельфії, заснованих завдяки заходам обл. організатора С. Гавриша. В тому часі переведено злуку десяти менших й неактивних Відділів з іншими, в тому дев'ять Відділів у Питсбурзькій окрузі завдяки заходам обл. організатора С. Гавриша. Ця акція продовжується. Мимо наполегливих старань не вдалося в останньому часі збільшити числа постійних і обласних організаторів. Старання в тому напряму будуть продовжуватися. В звітовому часі відбувся п'ятий центральний вишкільний курс на Союзівці в часі 18 - 23 червня ц. р. в якому взяли участь 49 учасників, поміж якими було значне число молоді. Курсанти привезли на курс 76 членських аплікацій. Вдержується постійний зв'язок з Відділами, Округами й головними урядовцями, щомісяця виготовляється числовий звіт з вислідів членської кампанії і його розсилається Округам та головним урядовцям Вислано Відділам повідомлення про запрошення членів УНСоюзу — вояків, які з-за моря прибули до ЗДА на вакації, на тижневий безплатний побут на Союзівці. Розіслано Відділам нову брошуру про медикер. Віддано до друку нову брошуру п. н. „УНСоюз та чому варто стати його членом?" Надруковано й розіслано почесну таблицю минулорічних чемпіонів кампанії. Виготовлено ряд нових кличів, які тепер повторно друкуються в „Свободі". Виготовано і віддано до друку протокол річних нарад Головного Уряду та ряд матеріялів до „Трибуни УНСоюзу". В звітовому часі підготовано матеріяли для Стипендійної Комісії.

РЕКОРДОВИЙ ВІДДІЛ

Заступник головного предсідника і керівник Рекордового Відділу Володимир Сохан подав аналізу стану і руху членства за сім місяців 1967 року. З кінцем липня мав УНСоюз всіх 87,471 членів, з чого 26,823 в Департаменті Молоді, 57,898 в Деп. Дорослих, та 2,750 членів забезпечених акцидентовими грамотами. За цих сім місяців число членів УНСоюзу зросло на 418 у загальному стані членства, з чого 126 прибуло в Деп. Молоді, 164 в Деп. Дорослих та 128 в групі акцидентового забезпечення.

При такому прирості (і втратах) членства зможе УНСоюз збільшити число членів в одному році на приблизно 800 членів і в такому пересічному темпі росту УНСоюз дійшов би за час проголошеної трирічної кампанії до числа 89,500 членів з кінцем 1969 року. Тому й дораджує В. Сохан посилити працю над приєднуванням нових членів та рівночасно й працю поборювання втрат членів через непотрібні суспензи, грошові звороти та виплачені грамоти. В числі активних членів, тобто членів які вплачують вкладки, УНСоюз зріс за сім місяців на 30 членів, що означає, що решта прибутку в загальному числі членів припадає на виплачені грамоти та такі, які відійшли на безплатне продовження забезпечення. Активних членів має УНСоюз з кінцем липня 1967 — 77,265, з чого 24,667 в Деп. Молоді, 49,848 у Деп. Дорослих і 2,750 з акцидентовими грамотами.

Прибутки нових членів значно зменшують природні і сподівані втрати, як смертні випадки, яких було за сім місяців 1967 року 494, виплати за вивінувальні грамоти — 400, та відхід із виплаченими грамотами — 477 членів. Втрати, що їх треба поборювати, це суспензи, яких було за сім місяців 584, та передчасні згрошевлення грамот — 386. В цих семи місяцях УНСоюз здобував пересічно по 344 нових членів, а втрачав на місяць пересічно: 83 через суспензи, 55 через грошові звороти, 55 через вивінувальні виплати, 68 через закінчення плачення вкладок і 70 через смертні випадки. Для поборювання надмірних втрат через суспензи і грошові звороти веде Рекордовий Відділ широку кореспонденцію із членами, в тому чим раз більше листів в англійській мові. Тому Рекордовий Відділ все ще потребує одного службовика для англомовної кореспонденції, поруч якої він виконував би ряд інших конечних праць.

В Рекордовому Відділі вкоротці буде заведений кожномісячний облік членів із виплаченими грамотами. Вже в початках цієї праці ствердженo, що серед цих власників давніше виплачених грамот є близько 60% добрих кандидатів на нове додаткове забезпечення, для якого В. Сохан запропонував повести спеціяльну кампанію.

В останньому місяці Головна Канцелярія постаралася ще більше приспішити висилку місячних виказів та рахунків і грамот нових членів. Викази і рахунки були вислані до 10-го серпня, а грамоти нових членів вислано 11-го серпня. Спеціяльно важна тепер вчасна висилка грамот, тому що УНСоюз забезпечує чим раз більше членів на високі суми. Чимало членів із виплаченими вивінувальними грамотами, або суспендованими давніше вивінувальними грамотами, не голосяться на наші пригадки по належні їм виплати вивінування. В. Сохан запропонував також повести акцію, щоб ці члени скоріше вибирали належні їм гроші, а при тому їх можна б наново забезпечити. Він теж поінформував про хід переговорів із фірмою IBM про можливості винайму, або й закупу модерніших бюрових машин, які могли б виконувати скоріше теперішні праці машин IBM, а рівночасно могли б бути використані для ведення рахунків інвестицій, моргеджів та позичок на членські грамоти. При цих плянах введення нових машин вияснив В. Сохан, треба брати під увагу видатність машин в порівнянні із коштом їх винайму чи закупна.

Звітодавець піддав під розгляд Екзекутиви декілька аплікацій на забезпечення із сумнівним риском, які вимагали рішення з огляду на недавно введену точнішу перевірку аплікацій.

В. Сохан згадав у звіті про секретарсько-організаторські курси, які відбулись недавно на Союзівці, та підкреслив, що в ньому одержали основний вишкіл нові секретарі, як і ряд других секретарів та організаторів, яким потрібний був цей вишкіл. Звітодавець зреферував також коротко про стан округи в Дітройті, яку він відвідав з нагоди влаштованого там успішного „Союзового Свята". Він теж поінформував про підготовку тенісових і плавацьких змагань за першість УСЦАК, які відбуваються щорічно на Союзівці, про чашу ім. проф. Івана Красника, яку уфундував УНСоюз, як теж про пляни інших спортових імпрез зв'язаних із УНСоюзом та Союзівкою.

По закінченні цього звіту головний редактор Антін Драган згадав із признанням що заст. гол. предсідника В. Сохан виконує теж дуже корисну працю для нашого народу своїми репортажами і інтерв'ю про спорт та українську молодь на українських радіопередачах „Голосу Америки". Він згадав ряд передач також і про УНСоюз та інтерв'ю, що їх перевів В. Сохан із членами Екзекутиви і Головного Уряду УНСоюзу.

КАНАДІЙСЬКІ СПРАВИ

Заступник головного предсідника і директор Канадійської Канцелярії Богдан Зорич склав звіт про працю керованої ним канцелярії та канадійських Відділів УНСоюзу. В першому півріччю канадійські Відділи придбали 405 нових членів, а в липні ще 77, отже за сім місяців придбали 482 нових членів, тобто рівно 20 відсотків всіх нових членів приєднаних УНСоюзом в цьому році. Після покриття втрат, чистий приріст виніс 167 членів. В організаційній кампанії взяли участь 45 Відділів, а 14 Відділів не придбали нових членів, тобто приблизно одна четвертина. Канада виконала свою піврічну квоту, наложену головною канцелярією для всіх Відділів, але Канадійська Канцелярія розділила поміж канадійські Відділи значно вищі квоти й буде дбати про те, щоб ці квоти були виконані й Канада придбала в цьому році приріст бодай на тисячу членів. Перешкодою в праці є брак більшої кількости організаторів та належної активности Відділів, зокрема їх секретарів. Доцінюючи вагу вишколу, канадійський директор доклав старань до того, щоб вислати з Канади якнайбільше учасників вишкільного курсу на Союзівці в червні цього року. В своїх організаційних поїздках він відвідав багато Відділів та Округ з осідком в Монтреалі та Ст. Кетринс. Опрацьовано в порозумінні з іншими головними урядовцями з Канади плян праці на другу половину цього року, який буде з'ясований при обговоренні загальної осінної організаційної кампанії.

СПРАВОЗДАННЯ ЗАСТУПНИЦІ ГОЛ. ПРЕДСІДНИКА п. МАРІЇ ДУШНИК

Заступниця головного предсідника п. Марія Душник звітувала про свою організаційну поїздку на Захід з доручення Союзу Українок Америки та конвенцію Федерації Жіночих Клюбів в Сан Франсіско в червні цього року, в часі якої, в порозумінні з Екзекутивою УНСоюзу відвідала союзові Відділи в Омазі, Сан Франсіско й Лос Анджелесі. В усіх цих осередках союзового життя та організації вона відбула зустріч із урядами Відділів та зі ширшими кругами союзового членства й ширшої української громади. В часі цих зустрічей вона інформувала про працю та успіхи Українського Народного Союзу та про завдання, які мають виконати наші союзові Відділи для завершення повним успіхом ювілейної кампанії в 75-річчя УНСоюзу, метою якої є довести УНСоюз до сто тисяч членів. Урядовці та члени відвіданих Відділів поділилися з п. Душник своїми заввагами й плянами, які вона передала на письмі Екзекутиві УНСоюзу. Як і всюди, Захід вимагає більше людей до праці та бодай одного кваліфікованого постійного організатора УНСоюзу. В звітовому часі п. М. Душник мала лекцію на вишкільнім курсі на Союзівці, брала активну участь в кампанії і придбала десять нових членів, брала участь у різних громадських імпрезах, як проголошення Тижня Поневолених Націй посадником Ню Йорку, і ін.

СПРАВОЗДАННЯ ЗАСТУПНИКА ГОЛ. ПРЕДСІДНИКА Інж. СТЕПАНА КУРОПАСЯ

Справоздавець підмітив, що в звітовому часі не мав спеціяльних доручень виїзду в терен й тому його праця обмежувалася до місцевого союзового життя. Брав участь в членській кампанії й здобув чотири нові члени. В дальшому висловив ряд критичних завваг на тему недавніх відвідин головного предсідника Иосипа Лисогора в Европі.

СПРАВОЗДАННЯ ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА ИОСИПА ЛИСОГОРА

Головний предсідник Иосип Лисогір склав звіт зі своєї поїздки до Европи, яка тривала від 28-го червня до 4-го серпня цього року. Він докладно оповів про свої відвідини, зустрічі, розмови й спостереження в Римі, Югославії, Австрії, Польщі, Німеччині, Франції й Англії та про установи і особи, з якими зустрічався та перевів розмови. Також представив умови, серед яких живуть українці в цих краях, їхні потреби й конечності, а також можливості допомоги від нашого громадянства за океаном й особливо зі сторони УНСоюзу. В дальшому головний предсідник дав загальний образ стану УНСоюзу й його досягнення за останніх сім місяців цього року. Поміж важливішими проблемами порушив справу нового приміщення головної канцелярії, в якій то справі останньо відбулася нова чергова нарада з представниками міста та заінтересованого банку. Сподіється скорого вирішення цієї справи. Видавництво УНСоюзу виявляє більші прибутки, але й зростають видатки. Збільшені приходи з передплати та оголошень. Закуплено нову друкарську машину за $ 22,000 і вже її уживається. Союзівка досі має менший прибуток як в тому часі минулого року на $ 3,000, але має резервації на вікенди до грудня й можна сподіватися надроблення приходів. Табори молоді відбулися з повним успіхом, під вмілим проводом п. Пиріг. Курси Українознавства почалися й проходять за пляном. Закінчено досліди щодо будови нового будинку на Союзівці й скоро можна сподіватися звіту інженерів. Щодо фінансових справ дальше є можливість дуже корисно набувати добре опроцентовані бонди, тому цьому родові інвестицій присвячуємо головну увагу. Наш актуарій приготовляє плян зміни нашого пенсійного пляну на пенсійний фонд. Службовичка адміністрації Свободи п. Сташинська відходить на пенсію й користатиме з нашого пенсійного пляну. На закінчення свого справоздання головний предсідник підмітив ряд завваг щодо потреби збільшення організаційної активности, особливо в ділянці організування нових членів та подав ряд актуальних пропозицій.

КУЛЬТУРНІ И ВИДАВНИЧІ СПРАВИ

Звітування закінчив головний редактор Антін Драґан, який подав інформації про стан підготови матеріялів до другого тому Англомовної Енциклопедії, значну частину яких вже віддано видавництву Торонтського Університету до друку, про стан й працю видавництва Свобода, про введення до газети постійних Медичних Вістей, редагованих головним радним д-ром Михайлом Данилюком, про підготову дальшого випуску англомовної „Веселки", підготову календаря на 1968 рік та друк книжок накладом УНСоюзу. Останньо надруковано англійську історію „Свободи". В часі вакацій редактора Українського Тижневика Зенона Снилика, який був занятий Енциклопедією, заступав п. Олег Лисяк.

Після всіх звітів відбулася вичерпна дискусія, по якій схвалено прийняти до відома всі звіти.

НАРАДИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ 15-го ЛИСТОПАДА 1967 р.

На пропозицію головного предсідника Иосипа Лисогора, сперту на ухвалу Головного Уряду з травня цього року, ухвалено відбути надзвичайні наради Головного Уряду УНСоюзу, в дні 15-го листопада 1967 року в готелі Ню Иорк Гілтон. Початок о год. 11-ій перед полуднем.

ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМПАНІЯ В ОСЕНІ 1967 р.

Головний секретар Я. Падох та заступник головного предсідника і директор Канадійської канцелярії Богдан Зорич з'ясували плян організаційної праці на дальшу частину року, перший на терені всього УНСоюзу, а другий на канадійському терені. Їх пляни в першу чергу торкалися осінньої кампанії за здобуттям нових членів й доведенням до того, щоб всі Відділи Округи виконали свою річну квоту. В висліді дискусії схвалено видати особливий заклик Екзекутиви до Відділів й Округ та загалу членства, перевести окремі організаційні збори всіх округ УНСоюзу при кінці вересня та в першій половині жовтня цього року при співучасти членів Екзекутиви та місцевих членів Головного Уряду та ряд інших засобів, які б запевнили закінчення цього першого року трирічної ювілейної кампанії з повним успіхом.

Заступник гол. предсідника В. Сохан представив плян акції серед власників виплачених грамот для їх поновного забезпечення, пропонуючи виготовлення Рекордовим Відділом списків цих власників грамот по Відділам. Цей плян В. Сохана також схвалено одноголосно.

РІЗНІ СПРАВИ

Схвалено приділити на фонд Світового Конґресу Вільних Українців суму $ 2,000.00. Приявні члени Екзекутиви від себе склали відповідні датки на цю ціль. Також визначено делегації УНСоюзу на ряд важливих громадських імпрез, які мають відбутися в часі великого вікенду Дня Праці.

ЗАКРИТТЯ

Після вичерпання порядку нарад головний предсідник Иосип Лисогір закрив наради о год. 3-ій ранку 26-го серпня 1967 р.

В часі обідової перерви учасники нарад відвідали Курс Українознавства та дали короткі лекції про УНСоюз, його досягнення й завдання.

Ярослав Падох
Головний Секретар

ОСНОВУЮЧІ ЗБОРИ 411 ВІДДІЛУ УНС

15 серпня 1967 р. основуючі загальні збори відділу УНС ч. 411 відбулися в приміщенні Першої Української П'ятидесятницької Церкви при вул. 557 Бетгурст в Торонті ,о год. 8 вечором. Присутніх понад 20 членів. Порядок нарад:

1) Відкриття зборів.
2) Вибір Президії зборів.
3) Інформація про УНС — головний радний п. В. Дідюк.
4) Питання і відповіді.
5) Прийняття нових членів.
6) Прийняття назви і числа відділу.
7) Вибір управи.
8) Внески, побажання, постанови.
9) Закриття зборів.

До точ. 1) Збори відкрив пастор В. Давидюк, привітавши присутніх і представника УНС п. В. Дідюка. Молитву провів пастор Зінчик.

До точ. 2) На внесок бр. Давидюка на предсідника зборів обрано п. В. Дідюка, на секретаря бр. І. Зінчика.

До точ. 3) Інформацію про працю і діяльність УНС, та користі, які повстають із цього так в індивідуальному, як і в загальному напрямку, зробив головний радний п. В. Дідюк.

До точ. 4) На цілий ряд питань п. В. Дідюк дав вповні задоволяючі відповіді, чим вияснив різні справи, про які присутні знали не багато.

До точ. 5) Згідно із списком одноголосно прийнято всіх в члени відділу УНС, як членів основників, першого євангельського відділу в Канаді.

До точ. 6) На поставлений внесок одноголосно прийнято назву відділу: 1-ий євангельський відділ УНС в Канаді, ч. 411.

До точ. 7) В склад нової і першої управи відділу, обрано одноголосно: брати А. Романюк — голова, П. Д'ятель — заступник голови, В. Давидюк — фін. секретар, І. Зінчук — пом. секретаря і В. Маковський — касир.

Контрольна Комісія брати: С. Пінчук — голова, В. Цибула і К. Мацюк — члени.

Комітет суспільної опіки (хворих) — сестри: Г. Ігнатко і Л. Д'ятель.

До точ. 8) У внесках і побажаннях, висловлено надію, що перший євангельський відділ в Канаді повинен стати одним із найкращих та заохотити в свої ряди велике число українських протестантів, яких поважне число є не тільки в Торонті, але також в околиці, а притім в цілій Канаді. Новообрана управа рішила доложити всіх старань ,щоб до кінця цього року відділ начисляв найменше сто членів. Були думки влаштування євангелицького Дня на „Союзівці", дописи про життя до „Свободи", видрукування біблії в українській мові і багато інших дуже цінних думок, які управа рішила реалізувати у своїй найближчій праці.

До точ. 9) Предсідник зборів подякував всім за таку чисельну і активну участь у зборах. Підкреслив велике значення зорганізування першого євангельського відділу, що повинен промінювати на багатьох наших братів і сестер евангеликів, що вступом до УНС, вони немов відкривають двері вступу до ширшої української громади, що повинно вийти на Славу Бога і дочасне добро всієї нашої громади. Збори закінчив молитвою пастор В. Давидюк, а предсідник закрив збори о год. 10.30 вечором.

За Президію Зборів:
В. Дідюк — голова
І. Зінчук — секретар

ВІДВІДИНИ ЧЛЕНІВ ЕКЗЕКУТИВИ УНСОЮЗУ В МАЯМІ

Чудовий клімат Флориди притягнув багато українців до Маямі, але часто можна почути нарікання на одірваність від українських центрів через велику віддаль. Життя в Маямі часами видається повільне й не таке активне, як в Ню Йорку, чи в інших осередках, де багато українців... але це тільки здається. Місто Маямі зростає і фізично й економічно, зростає й українська громада в Маямі. Як ми приїхали до Маямі в 1948 р., то тут не було відділу УНС і мало було українців; в 1949 р. заложили маленький відділ ч. 368, ім. Лисенка, тепер відділ зріс до 96 членів.. Не багато, але коли взяти під увагу, що українці в Маямі переважно старші віком, які приїхали на відпочинок, то це є добре, хоч бажано, щоб було більше. Головна Екзекутива УНС весь час присилає листи і закликає збільшити Відділ, управа маямська старається... Нарешті члени Екзекутивного комітету УНС відвідали маямську громаду, користаючись тим, що в Голивуді, Флорида, відбулася Конвенція Комітету Братніх Організацій Америки.

Секретар Відділу ч. 368 п. Василь Подубинський дістав повідомлення від головного секретаря д-ра Ярослава Падоха, що: „Будемо у вас в Маямі 24 вересня 1968 р.; хочемо зустрінутись з Управою й по змозі з членами в неділю".

Температура в Маямі не відповідає до скорого руху, але наказ є наказ! Пішли у рух телефони... урядники думали, гадали й вирішили, що найліпше буде прилучитись до Т-ва старших віком українців у Маямі, які мали винайменну залю в Українсько-Американському Клюбі на цілий день та ще й готували смачну вечерю, й відбути офіційне й товариське прийняття відразу, бо вже не було часу, щоб склткати поширені збори членства.

Управа Відділу в складі: пані Розалія Пусило, містоголова, п. Василь Подубинський — фінансовий секретар, пані Ангела Рій — касир, п. Михайло Осадчук — рекордовий секретар; й Контрольна Комісія: пані Марія Леськів, п. Стефан Венґльовський, п. Иосип Дрозд привітали в Клюбі гостей з Головної Екзекутиви: головного предсідника Иосипа Лисогора, головного секретаря д-ра Я. Падоха і головного касира Івана Кокольського. Пані Розалія Пусило відкрила засідання Управи, привітала гостей й попросила до слова секретаря Василя Подубинського, який поінформував присутніх, що голова Відділу пан Іван Козира не може бути присутній, бо недавно поховав свою дружину Ольгу Козиру й має в цей час полагоджувати справи, зв'язані з похороном. Після того здав звіт з діяльности Відділу і поінформував присутніх, що є деякі невідкладні питання, які Управа Відділу має до вирішення.

1. Вибір організатора нового членства до УНС. Пан Подубинський поінформував, що ми маємо нового члена, пана Степана Ковальчука, який довгі роки працював в цій ділянці в Ню Йорку, а що є „Рісл Естейтором", має можливість зустрічатись з людьми. Головна Екзекутива натискає, щоб ми приєднували нових членів, наш Відділ росте, але поволі, тож може організатор допоможе до зросту Відділу.

Пан Лисогір підтримав цю пропозицію й рекомендував п. С. Ковальчука, бо він дуже активно працював для УНС в Ню Йорку.

Касир Від. п. Рій одна з піонерів-українців в Маямі, коротко поінформувала про початки зав'язання української громади й труднощі та зазначила, що нам тому тяжко, бо тяжко утримати молодь, яка виїжджає до більших міст. Вона підкреслила, що секретар Відділу В. Подубинський багато праці поклав для збільшення й організації Відділу. Пані А. Рій є головою Від. ч. 17 СУА в Маямі. Вона підтримала кандидатуру п. Ковальчука на організатора.

Пан С. Венґльовський теж підтримав кандидатуру п. С. Ковальчука, визнаючи труднощі в приєднуванні нових членів, але можливості зростають, бо все більше зростає українська колонія в Маямі. Всі присутні погодились на обрання п. Ковальчука на організатора нових членів.

2. Пан В. Подубинський поінформував про те, що в листопаді відбудеться Світовий Конгрес Вільних Українців і що наш Український Центральний Комітет в Маямі на своєму засіданню призначив 50 дол. на фінансову піддержку СКВУ й вибрав делеґата на Конґрес, п. Ковальчука, поскільки ми не маємо матеріяльної змоги вислати від нашого відділу делеґата, то добре було б, щоб ми прилучились до УЦК, в Маямі.

Присутні схвалили доручити репрезентувати наш Відділ на СКВУ п. С. Ковальчукові й виділити з нашої каси 25 дол. на матеріяльну підтримку Світового Конґреву Вільних Українців.

Пан И. Лисогір підкреслив ролю УНСоюзу в житті й розвитку української еміграції, допомогу і підтримку матеріяльну у виданні (Енциклопедія Українознавства). УНСоюз фактично був організатором початків культурного й політичного життя української громади в новому світі й тому його називають Батьком всіх організацій. Тепер наближаються великі дні СКВУ, Народний Союз бере активну участь у підготовці до Конґресу, морально й матеріяльно. Спинився на Відділі УНСоюзу в Маямі й зазначив, що хоч маямський, Відділ не є найменшим Відділом, але побажав би, щоб використали всі можливості, бо маямська громада розростається й з нею треба розбудовувати Відділ УНСоюзу.

Головний секретар д-р Я. Падох у всьому слові давав конкретні поради, як збільшити Відділ; радив, щоб використовували всі засоби, як поширення акцидентової грамоти та термінового забезпечення і тим подібне. Д-р Падох зазначив, що успіх й існування УНСоюзу залежить від зросту Відділів, зросту членства, й запропонував, щоб маямський Відділ старався в найближчому часі збільшити приріст на 10%, а тоді старатись подвоїти членство до 75-річчя УНСоюзу.

Пан Іван Кокольський привітав маямців й спинився на фінансовому стані УНС. Зазначив, що УНС має 88.-000 членів і 33 мільйни дол. майна, але на цьому не можна спинятись і треба членство й майно подвоїти, бо організація, яка не росте, приречена на вмирання, чого українці не хочуть. Наше завдання рости й розвиватися. Закликав включитись у кампанію за подвоєння членства в Народному Союзі.

Після закінчення формальної частини засідання Управи, відбувся обмін думок, запити і внески. На закінчення п. И. Лисогір закликав, щоб нового року Від. ч. 368 придбав бодай 10 нових членів. Присутні обіцяли це виконати.

Після засідання Управа Відділу з гостями і членами, які прийшли на бенкет, що його влаштувало Т-во Старших віком українців в Маямі ,засіли за столи до вечері, що відбулась в родинній, дружній атмосфері. Голова Т-ва Старших віком Українців в Маямі п. Боднарчук представив присутнім гостей та просив їх до слова.

Кажуть, який провід, такий нарід! Можна тільки побажати, щоб ті всі твердження й думки, які ми почули у промовах пп. И. Лисогора, д-р Я. Падоха й І. Кокольського, справдились й були виконані.

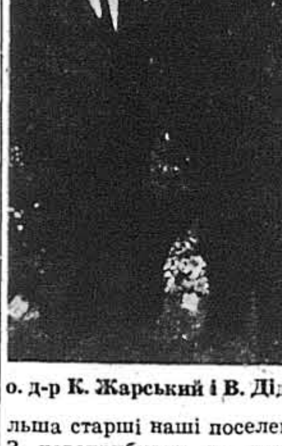
О. Подубинська
Секретар Від.

ПАМ'ЯТАЙТЕ ПРО ЛИСТОПАД! ПАМ'ЯТАЙТЕ ПРО СВІТОВИЙ КОНГРЕС ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ!

В. Дідюк

З ОРГАНІЗАЦІЙНИХ ВІДВІДИН В СИДНЕЙ, Н. Ш.

Вже раніше запляннована і підготована організаційна поїздка до Сидней здійснилася 17-го серпня. У чудовий липневий ранок я всів до великого „срібного птаха" — Канадійської Летунської Лінії, який піднявшись понад 150 тисяч стіп в гору та понад горами, морями, лісами й долинами то виринав то потопав, розвиваючи швидкість до 500 миль на годину. Сидиш і дивишся з такої висоти в долину, де все немов маленькі цяпки пробігають в далечінь, В голові нуртують прерізні думки про чудовий твір Сотворителя, досягнення людини. Симпатична стюардеса підносить газету, журнали, чай чи каву, а так і обід. Ось вже заповідають, що зближаємося до Сиднею, знаходимося на висоті 150 тисяч стіп. Літак немов по щаблях з високої драбини приземлюється на летовище.

о. д-р К. Жарський і В. Дідюк

Залишаю літак, прямуючи до почекальні, де здалека пізнаю Всеч. о. д-ра К. Жарського, довголітнього і працьовитого й заслуженого церковного і національного провідника української громади, що так далеко, бо на самому кінці сходу Канади - живе, діє і як парох вже 27 років журиться, керує, впорядковує. На тому місці він своєю працею здобув собі повне признання від своїх й чужих. Там він одержав заслужене відзначення почесного доктора, там він здобув собі дуже популярне імя „патріярха". Вітаємось, і о. д-р запрошує не тільки до свого авта, але і до своєї гостинної резиденції. У Сидней і околиці живе від 3 - 4 тисячі наших людей. Здебільша старші наші поселенці. З новоприбулих по другій світовій війні залишилось тут тільки дві родини. Є тут українська кат. церква, біля якої скупчене все українське церковне і національне життя. Довголітнім старанням і особистою працею о. д-ра побудовано гарну стилеву церкву, парохіяльний дім та велику і прекрасну парохіяльну залю. При парохії мужеська і жіноча організація, які називають себе клюбами. У літніх місяцях СС. Василіянки провадять Рідну Школу.

Була тут колись і українська православна громада, яка навіть мала якийсь час свого священика, але тепер не існує. Були і інші національні організації, була і сильна громада наших збаламучених робітників, що називали себе „прогресистами" — але тепер все це завмерло. За виїмком відділу УНС, що має свою централю, всі організації є парохіяльного засягу. Може і тому дуже рідко хтонебудь із українських централь — заїжджає. Церковні забудування займають цілий бльок, а довкола закуплені, господарськими калькуляціями о. пароха, окремі площі (льоти). Все впорядковане, засаджені дерева, кущі і цвіти.

За власним проєктом і особистою працею о. пароха гарний іконостас, який розмалював мистець М. Левицький з Торонта, великий будинок залі з українською орнаментикою (вишивка) та великий розміром виложений у вікні тризуб — це речі яких не можна обійти мовчанкою, згадуючи про цілість. На фронті будинку — лопотять канадійський і український прапори — це ж 100-річчя Канади! Оглянувши все, та переконавшись про активне життя і діяльність парохії, я не міг знайти кращого окреслення цілости як „Український Ватикан". О. д-р має велику власну книгозбірню, в якій не бракує маєже жодної тепер виданої вартнішої книжки в українській і англійській, та інших мовах, як також велике число навіть деяких дуже старих і вартісних книжок часописів, журналів виданих в Україні і на чужині. Українське скупчення в одній частині міста в околиці церкви. Всі живуть у дружній атмосфері. Всі вони знають один-одного. Родинні події, як: весілля, христини, похорони — стають загальними для всіх. Хоч багато є мішаних подруж, в яких велике число чужинців вивчило українську мову, і всі вони здебільша її уживають. Саме місто Сидней, що нараховує сьогодні 65 тисяч населення, положене над берегами Атлантійського океану, з великим корабельним портом, куди причалюють кораблі з різних країн світу. Приїжджають тут і кораблі з Совєтського Союзу, та було кілька випадків, що поодинокі щасливці змогли вибрати волю. З Сидней до Европи, це „перескочити" океан, що не забирає більше часу як дістатись, наприклад до Торонта, чи якогось іншого міста Канади.

З допомогою о. пароха оглянув я місто і гарні околиці, а притім порт Люїзбург, де проходила перша боротьба англійців з французами за Канаду. Фортеця тепер в повній відбудові і після відреставровання її до первісного вигляду — буде направду чудовим історичним заповідником. Мої сподівання „зустрітись" з раками, яких тут багато і звідси вони висилаються в усюди — не здійснилися! Сезон минув з кінцем червня, і тепер їх тільки ловити, але навіть турбувати не вільно. Як на „злість" всі підказували, що шкода, бо свіжі раки смакують знаменито. Шкода!.. Багато наших людей працюють в портах, папірні, та інших фабриках легкої промисловости. Є багато і багатих фармерів, та велике число з молодих покінчили коледжі й університети. Велике число є учителями гай-скулів. Був тут колись також гарний мішаний хор, і танцювальний гурток, який ще і тепер продовжує свою працю під проводом п. Гука, та з нагоди святкувань 100-річчя Канади в Галіфаксі брав участь у виступі та здобув навіть передове місце. Відвідуючи багато родин, зустрічаючи їх в церкві чи залі, промовляючи до них на їхніх організаційних сходинах, я знайшов у них направду гарних і щирих наших українських людей, що хотіли б поставити все якнайкраще. обіцяв я їм, що при найближчій нагоді будемо старатися бути з ними у тіснішому і сталому контакті. Відділ УНС, що був зорганізований теперішнім заст. головного предсідника п. Зоричем, п'ять років тому без дальшого організаційного зв'язку, а найголовніше, через хворобу о. пароха, не зміг розгорнутися, хоч під час мого перебування я значно його збільшив та пожвавив організаційну працю. В Сидней живе багато інших етнічних слов'янських груп, з яких поляки і хорвати мають свої братсько-запомогові організації, до яких належить також багато наших людей.

З найближчими моїми там відвідинами я пообіцяв їм прийти з допомогою в організуванні рідної школи і бодай провізоричного хору, який зумів би співати до Служби Божої. У дуже гарному настрої з милим спогадом залишав я Сидней. Одно тільки — це журба за здоров'я о пароха, яке часто занепадає, що мало місце і під час мого там перебування. Все ж таки з повною вірою, що, як Господь допоможе, то знову може навіть в короткому часі ми зустрінемося, а здоров'я о. д-ра значно поправиться, та дасть Йому змогу ще довго трудитися на славу Бога і добро українського народу, чого з щиро серця бажаю.

Дітройт, Міш.

50-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ І 25-ЛІТТЯ УПА

14-го червня створено в Дітройті Ювілейний Комітет для відзначення 50-ліття Української Національної Революції, до якої ввійшли представники обох Відділів УККА та численних громадських організацій. У пляні Ювілейного Комітету дольших святкувань є влаштування трьох імпрез: відзначення відродження Збройних Сил України, пресова конференція для преси й телевізії та величава Академія — маніфестація 22 січня 1968 року. Як одну із секцій цього Комітету покликано до життя Комісію для відзначення 50-ліття Українських Збройних Сил і 25-ліття УПА, членами якої є представники комбатантських організацій і яку очолив інж. Петро Миколенко - Байда, бувший майор УПА та славний командир її Рейдуючих Частин. 8 жовтня 1967 р. відбудеться заходами цієї Комісії Ювілейний Вечір присвячений 50-літтю Українських Збройних сил і 25-літтю УПА. У програмі цього вечора виступлять з промовами полковник Армії УНР і командир Богданівського полку Степан Лазуренко та відомий громадський діяч з Канади редактор Роман Рахманний. Мистецьку частину програми виповнять рецитації артистки Катерини Бранки - Кривуцької, сольоспіви пані Валентини Биковець та виступ Бандуристів. Після програми відбудеться товариськ зустріч громадянства з українськими вояками при чаї. Загальний громадський характер Ювілейного Комітету та участь в ньому представників комбатантських організацій дають запоруку, що Дітройт гідно вшанує Великі Роковини Української Національної Революції в тому й тих, що зі зброєю в руках боролись за здійснення її ідеалів.

Ювілейний Комітет

З'їзд бувших абсольвентів і учнів української гімназії в Берхтесґадені

Союзівка, Кергонксон. — — Минулої суботи 30 вересня і неділі 1-го жовтня 1967 відбувся на цій оселі УНСоюзу з'їзд бувших абсольвентів і учнів колишньої української гімназії в Берхтесґадені (Баварія), з нагоди 20-ої річниці першого іспиту зрілости в цій гімназії. В з'їзді взяло участь понад 200 осіб, тобто колишні учні цієї гімназії, разом зі своїми родинами. Прибули також деякі бувші учителі, зокрема проф. д-р В. Стецюк, кол. заступник директора гімназії, проф. Михайло Чорнодольський, проф. Павло Сиротюк і проф. Михайло Васьків. З'їздом керувала п-ні Ольга Гладишовська-Савчук, голова комітету цього з'їзду, і п. Ігор Раковський — мистецький керівник. В програму з'їзду входили: зустріч колишніх учнів цієї гімназії з своїми учителями, концерт у пошану сл. п. директора цієї гімназії проф. Володимира Радзикевича, спільна вечеря-бенкет, спільна забава та спільна Служба Божа з панахидою за померлого директора та померших учителів і учнів цієї гімназії, що її відправив парох „Союзівки" о. Л. Гузар. Тому, що й учителі і учні виступали з окремим словом уже під час їхньої зустрічі, в часі бенкету промовляли тільки запрошені гості, о. Любомир Гузар та письменник Іван Керницький, колишній приятель гімназійної молоді в Берхтесґадені. В концерті виступали: проф. д-р В. Стецюк із святочним словом про сл. п. проф. Володимира Радзикевича як письменника і педагога-науковця, п-ні Зиновія Лавришко-Бундзяк та п-ні Марія Ясінська-Мурована, обидві колишні учениці цієї гімназії, як солістки, і кол. учень п. Богдан Марків — скрипаль, що виконав декілька музичних творів на скрипці. В суботу вечером відбулася також спільна забава учасників з'їзду при звуках оркестри п. Гірняка. На цей з'їзд прибуло також декілька колишніх учнів зі своїми родинами з Ілліной, Огайо, Міннесоти, а навіть з Канади — з Онтаріо, Манітоби та Альберти.

ЯК ЗБЕРЕГТИ УКРАЇНСЬКУ МОВУ В АМЕРИЦІ?

(Закінчення зі ст. 2-ої)

раїнської мови й українського духа не можуть зберігати законниці наших орденів, щонайменше не всі?

До речі, діти, що ходять до перших кляс наших шкіл, дуже часто українськомовні; вони говорять по - українськи вдома і між собою, багато з них є абсольвентами українських дитячих садків. Але вже після одного року вони переходять, під впливом „української" школи, на англійську мову і свою забувають, бо в першій клясі української мови не вчаться. Вчаться щойно в другій або навіть у третій клясі. Отже, школи ці відривають дітей не тільки від українства, а навіть від української Церкви Бож дитина, що молиться по - англійськи, що вчиться релігії по - англійськи, що навіть св. Літургію вивчає по - англійськи, дуже скоро перестає бути українсько-католицькою дитиною і стає, в найкращому разі, неокресленим „візантійським" католиком. Але з такої „візантійської" парафії до латинської католицької парафії тільки один крок.

Жалілася мені одна мати, що її малюк, який завжди молився з нею по - українськи, вже на другий день, як прийшов з першої кляси „української школи", почав христитися, повторюючи за нею українські слова: „во Ім'я Отця і Сина", але закінчив по-англійськи „енд Голі Ґовст, амінь". Кому це потрібне?

Отже, коли ми толеруємо такий стан чи з ним мовчки погоджуємося, коли ми, як велика громада, не потрапили зорганізувати ані одної справжньої української школи в Америці, в якій могли б учитися і православні, і католики, і євангелики, могли вчитися своєї мови, своєї історії, своєї культури, своєї релігії (росіяни в Ню Йорку утримують свою восьмилітню гімназію з російською мовою навчання), і коли ми не зуміли за два десятки років забезпечити для наших дітей навчання української мови, то нам не залишається нічого іншого, як подбати про те, щоб існуючі школи українознавства використали максимально свої спроможності в цьому напрямі.

Головною метою шкіл українознавства повинно бути навчання української мови, і, я гадаю, всім цим школам дуже придадуться рецепти, що їх у своєму циклі статтей подав п. Мирослав Семчишин.

Таки нема де правди діти, що для українських дітей, всилу існуючих обставин, українська мова є мовою чужою, і тому її треба навчати в школах українознавства за методикою навчання чужих мов. І треба це навчання найбільше активізувати, зробити його цікавим для молоді.

Коли молодь бачитиме, що вона користає з науки, що вона дійсно вивчає українську мову, що зможе нею пописуватися (тут дуже цінні драматизації, мистецькі виступи, конкурси, що дуже добре вкладаються в модерну методику навчання чужих мов, як теж співи, гри, навіть перекладання, проти якого застерігається шановний автор, а яке все ж таки є засобом практичного оволодівання мовою, таким потрібним фахом в усяких міжнародних організаціях), що вона знатиме її паралельно з англійською, тоді „дасться нам" і все інше: читання українських книжок і газет, гутірки на різні теми з минулого й сучасного України, пізнавання української культури, літератури, мистецтва, фолкльору тощо. І тоді матимемо те, чого хоче п. Мирослав Семчишин, і чого ми разом з нашою молоддю повинні бажати всі.

Ми за інтеґрацію наших культурних вартостей з американською культурою, але за задержання наших власних націопсихічних особливостей.

Кінець

Читайте українські книжки і газети, бо часто читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Померла Ольга Козира

9 вересня 1967 р. відійшла від нас у вічність Ольга Козира, дружина п. Івана Козири, голови Відділу ч. 368 УНС в Маямі, Фла.

Вона народилась в селі Красносельці в Галичині, в 1910 р., до Америки приїхала в 1935 р.

Покійна Ольга Козира була дуже активною не тільки у нашім відділі УНС, але і в інших організаціях в Маямі: у відділі Союзу Українок ч. 17, в Укр. Амер. Клюбі, в Укр. Православній Церкві.

На панахиду в похороннім заведенні зійшлись всі друзі й знайомі, щоб попрощати покійну Ольгу в останню подорож, бо покійна бажала бути похованою на Православнім Цвинтарі в Гартфорді, Кон., звідки п. Іван Козира з покійною дружиною приїхали до Маямі, і де живуть її донька, зять і внук.

Нашому дорогому голові Відділу ч. 368 УНС п. Іванові Козирі висловлюють члени Відділу, як і всі українці в Маямі сердечне співчуття в його горі й смутку.

За Відділ УНС ч. 368 **В. П.**

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

(Закінчення зі ст. 2-ої)

камінець, який перейшов жовчевим проходом, не давши ускладнення ,або такого камінця взагалі не було, а був звичайний приступ жовчевого мішечка без камінців. Треба, одначе, сказати, що досліди над „розпусканням" камінців ведуться в деяких країнах.

Отже, при жовчевих камінцях, крім болю і поганого травлення, бувають такі ускладнення: гостре запалення мішечка з інфекцією печінки і цілого живота, жовтянка внаслідок замкнення жовчевих проходів, погіршання загального стану здоров'я внаслідок недоживлення і обмеженої дієти.

Є ще одна загроза: рак жовчевого міхурця. Ця недуга, згідно зі статистичними даними, вражає в Америці до 2% загального числа людей, які мають жовчеві камінці. Німецькі джерела подають до 5 відсотків. Проти рака жовчевого міхурця на сьогоднішній день немає ніякого засобу.

Якщо із сотні людей, які мають жовчеві камінці, 2-5 помирають від рака, 30-50 раніше чи пізніше мають ускладнення з травленням, інфекцією, комплікаціями печінки внаслідок жовтянки, деякі мають абсцеси з грізними наслідками, — то слідкування за симптомами, які подібні до симптомів при захворюванні жовчевого міхурця, таки варті уваги. Лікар порадить найкраще, чи треба вибрати консервативне лікування з періодичним переглядом, чи таки перейти операцію

● **У Греції арештували** пані Гелену Влахос, 52-річного видавця двох консервативних щоденників і одного ілюстрованого тижневика, яка зараз після тамошнього військового перевороту припинила видавати ті часописи, заявивши, що відновить їх аж після привернення свободи преси. Її випустили на волю, але будуть судити за образу уряду: в інтерв'ю з одним італійським часописом вона назвала теперішній режим у Греції цирком, а міністра внутрішніх справ генерала Патакоса блазнем.

ЗАЧІСКИ „НОКТУРН", „ВІТЕРЕЦЬ" „МОЛОДІСТЬ"

Кореспондент „Молоді України' з м. Херсону повідомив у числі з 22 вересня, що в Херсоні обирають „королеву краси", однак таку „королеву краси" обирається тільки за найкращу зачіску. В найновіших змаганнях виграла таке звання за коротку зачіску Т. Винокурова, робітниця, бо „її ніжні локони надають дівочій голові нарядність".

ПОСТАНОВА ЦК КПСС ВИЯВЛЯЄ УБОГІСТЬ НАРОДІВ СССР

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ники та колгоспниці не мають. Мають лише „право" на пенсію.

В цілях піднесення „добробуту" колгоспників ЦК КПСС постановив обнизити членам колгоспів вік, що дає право на старечу пенсію: чоловікам з 65 до 60 років, жінкам з 60 до 55 років, а жінкам, що породять п'ятеро і більше дітей і виховають їх до восьми років життя — з 55 до 50 років.

Однак, в постанові є така промовиста клявзуля: дід і баба, якщо вони досягли відповідного віку або є інвалідами I чи II групи, одержують пенсію лише в тому разі, коли немає осіб, які по закону мусять їх утримувати. Значить, чисельно ця категорія пенсіонерів зводиться до мінімуму.

ЦК КПСС ухвалив збільшити членам колгоспів мінімальні розміри місячної пенсії по інвалідності I групи внаслідок скалічення або професійної недуги з 18 до 30 рублів і внаслідок загальної недуги — з 15 до 25 рублів; по інвалідності II групи — відповідно з 14 до 20 рублів і з 12 до 16 рублів. Отже, незалежно від віку, особа, яка на колгоспній роботі втратила працездатність, мусить існувати за 25-30 рублів місячно.

Ухвалено встановити допомогу в сумі 16 рублів на місяць інвалідам з дитинства, але щойно на осягненні 16 років життя.

У відношенні до осіб, що працюють в районах Крайньої Півночі, і в місцевостях прирівняних до районів Крайньої Півночі, де розбудовується промисл і споруджується стратегічного значення об'єкти, ЦК КПСС ухвалив куди щедріші постанови. І так:

В Чукотському національному окрузі і Північно Евенському районі Магаданської області, в Камчатській області, а також на островах Північного Льодового океану — виплачувати всім робітникам і службовцям надвишку до їх місячної платні — 10 відсотків після шести місяців праці і 10 відсотків за кожні наступні шість місяців. Про розміри місячної платні в постанові не згадується.

Особам, що відробили в районах Крайньої Півночі не менше як 15 років, старечі пенсії призначати мужчинам від 55 років життя і жінкам від 50 років.

Крім того, згадана категорія працівників має ряд інших пільг: збільшення вдвоє одноразової допомоги молодим фахівцям, що їдуть на роботу в райони Крайньої Півночі і в місцевості, прирівняні до районів Крайньої Півночі, скорочення реченця трудового договору, що дає право на різного роду пільги, та ін.

В постанові передбачено старечі пенсії на пільгових умовах для спеціялістів, працівників, що займали виборні посади, і керівним працівникам колгоспів — отже головам колгоспів, секретарям районових та обласних партійних комітетів, взагалі працівникам партійного та профспілкового апарату, якщо не менше як половина стажу, потрібного для призначення пенсії, припадає на роботу, що дає право одержувати пенсію на пільгових умовах. Докладніше про ці пільги в постанові не сказано.

З-поза тексту постанови ЦК КПСС виразно прозирає, з одного боку, сучасна кастова структура совєтського суспільства, названого в постанові „радянським народом", а з другого боку виявляється убогість і упослідженість кляс, що становлять абсолютну більшість населення Совєтського Союзу.

Заголовок цієї постанови, передрукованої в усій пресі СССР — „Про заходи для дальшого піднесення добробуту радянського народу" — навряд чи переконає кого, що й напередодні 50-их роковин „Великого Жовтня" гноблені імперіялістичною Москвою народи справді живуть у добробуті.

Варте уваги в кінці цієї постанови повідомлення про усунення А. Шелепіна з посту секретаря ЦК КПСС „в зв'язку з обранням" його на голову ВЦСПС — Всесоюзного Центрального Совєту Професійних Спілок.

Леся Українка публікувала в Німеччині статті німецькою мовою

Київська преса повідомила в кінці серпня, що д-р Е. Райсснер з Інституту слов'янознавства Берлінського університету, перебуваючи минулого року в Києві на III всесоюзній конференції філологів, відвідав музей Лесі Українки. Довідавшись, що там майже немає експонатів, д-р Райсснер прнобіцяв щось розшукати в Берліні й Німеччині, де в 1899 та 1900 рр. перебувала Леся Українка на лікуванні. Нині з Берлінського університету ім. Гумбольдта він надіслав до Києва декілька документів, пов'язаних з великою українською поеткою, а саме: фотознімку німецького професора-хірурга Е. Берґманна, який оперував Лесю Українку, припинивши туберкульозний процес в правій нозі; фотознімку проф. Берґманна в клініці за працею; фотознімку берлінського театру з 1900 р., який відвідувала Леся Українка і про вистави якого залишила декілька позитивних згадок. Д-р Е. Райсснер не зміг знайти статтей, які Леся Українка друкувала в берлінській пресі німецькою мовою, однак підтвердив відомості, що такі статті були друковані.

Вийшов 2-ий зошит літературної енциклопедії „Азбуковника"

Філядельфія. — У Видавництві „Київ" у Філядельфії вийшов 2-ий зошит найновішої української літературної енциклопедії „Азбуковник" д-ра Богдана Романенчука. У цьому зошиті, що розпочинається від стор. 57 і закінчується стор. 120-ю, надруковано, крім бібліографії надісланих до Редакції „Азбуковника" українських видань — літературознавчі гасла від слова „Алюзія" до гасла „Богдан Антонич", закінчення якого буде опубліковане в наступному зошиті енциклопедії. З більших статтей, написаних як дотепер і всі інші матеріяли, автором і видавцем „Азбуковника", літературознавцем д-ром Б. Романенчуком, виділяються великі статті-огляди „Альманах", „Антологія", та огляд багатьох антологій, виданих в УССР і за кордоном, докладні біографії та критичні перегляди творів Бориса Антоненка-Давидовича, Богдана Ігоря Антонича. Майже до кожного гасла в „Азбуковнику" додано список джерельної літератури, як української, так і української підсовєтської та закордонної, різними мовами.

Здвиг СУМА північно-західніх осередків на оселі „Хортиця" в Огайо

Золоте сонце щедро посилає на землю свої сліпучі промені, які віддзеркалювались у прозорих водах тихого озера на оселі сумівських осередків стейту Огайо, названій „Хортицею". У вересневі дні оселя вперше була місцем небуденної імпрези — 16-го Всеамериканського Маніфестаційного Здвигу СУМА для північно-західніх осередків.

З різних стейтів Північного Заходу з'їхалось близько 600 сумівців. Прибула молодь з усіх трьох осередків Шикаґо, з обох осередків Дітройту, також з Мілвокі, Міннеаполісу, Клівленду, Лорейну, Парми, Екрону, Кентону, Йонґставну і Флінту. Радістю, веселим молодечим гомоном сповнилась оселя.

В полудневих годинах 2-го вересня стрункі лави сумівців вишикувались перед трибуною, оздобленою мистцем-сумівцем Олександром Стасюком з гаслом цьогорічного здвигу: „Живи Україно, в думках, серцях і чинах". Сумівців привітав командант Здвигу Микола Яремко і відкрив Здвиг. Молебень відправив о. д-р Володимир Пеллїх з Кентону і теплими словами звернувся до молоді. На спортовім майданчику почалися завзяті змагання, а коли вечір огорнув оселю фіялковим серпанком, яскраво спалахнули сумівські вогні, при відблиску яких молодь показувала свою творчу самодіяльність. Особливо відзначився Дітройт своїми скетчами. Перший день Здвигу закінчився забавою з танцями.

Ранком 3-го вересня Польову Службу Божу відправив о. Андрій Улицький з Парми, а по полудні відбулась маніфестаційна частина. У почесній президії засіли представники громадських організацій. З промовами виступали командант Здвигу Яремко і від Головної Управи СУМА інж. Барицький. Були привіти, промовляли теж гості Джек Вейвел від німців і Раймонд Куділєіс від литовців та комітету національностей.

Референт преси і зовнішніх зв'язків мґр Богдан Футей відчитав письмові привіти, між якими були і від губернатора стейту Огайо Родеса, мейорів міст Клівленду, Парми, Медайни та Елірії і сенатора Лавші (Огайо). У дефіляді взяв участь 501 сумівець.

Попис самодіяльних гуртків осередків складався з 19 виступів і тривав 4 години. Гарні зразки творчої праці показали танцювальні ансамблі Клівленду та Кентону, керівником яких є талановитий балетмайстер-сумівець Віктор Богуславський, а також танцюристи Парми, що вивели хореографічну сценку „Жнива" під проводом Леоніда Дмитревича. Високу музичну культуру виявила духова оркестра осередку ім. Павлушкова з Шикаґо, диригентом якої є молодий обдарований музика Михайло Голіян. Кращими декляматорами були Ігор Оліяр та Мирослав Мудрак з Клівленду і маленька донечка виховника СУМА в Лорейні Дмитра Головацького. Гарні були вільноручні вправи сумівців обох осередків з Дітройту, які вони показували на Світовій Виставці в Канаді.

На спортових майданах продовжувались гарячі змагання. Першунами з копаного м'яча вийшли футболісти Шикаґо, з відбиванки — дівчата з Дітройту і хлопці з Клівленду. Переможці одержали Чаші.

Здвиг викликав зацікавлення американської преси. На площі були журналісти з американських газет Лорейну, та Елірії і головний редактор „Вондерфл Ворд оф Огайо", з Гантінґтону, де наступного дня з'явився репортаж про здвиг з фото пера Норми Джонес. Зате український журналіст Карло Ружинський прибув, коли програма Здвигу була вже на вичерпанні.

Здвиг закінчився вечіркою для юнацтва. Загальну кількість приявних на площі в часі здвигу людей американська преса обчислювала на 5.000 осіб.

Проведена для відмічення Золотого Ювілею Української Національної Революції і Срібного ювілею УПА ця маніфестація внесла збудження в молодечі серця, підсилила завзяття та енергію юнацтва. Було гаряче бажання показати себе українськими патріотами, продемонструвати свої успіхи у виховній, спортовій і мистецькій ділянці, довести, що кропітлива щоденна праця в осередках протягом цілого року дає плідні наслідки.

Не обійшлось, звичайно, без курйозів. Від одного відділу юнацтва, віддаленого найближче до Огайо, не прибув ніхто за винятком одного 60-літнього „юнака"... Колись було інакше. Молодь радісно й весело розїздилась додому.

У дні здвигу оселя виглядала взірцево. За два роки від часу її придбання там проведено велику роботу. Спільними зусиллями батьків юних сумівців збудовано трибуну. Споруджено приміщення, прокладено дороги, зроблені спортові майдани. До організації праці і до здійснення всіх намічених засобів багато причинились голова адміністрації оселі Микола Поглід і його невтомний співпрацівник Михайло Лишнянський.

Проф. Ю. Грогоріїв

В Ню Йорку відбувся Добродійний Концерт для маестра Задорожного

(Закінчення зі стор 1-ої)

жанковського, „Часом я тужу за тобою" Б. Кудрика, „Садок вишневий" — А. Гнатишина та „Через поле широкеє". Прикрасою хору є дуже добрі солісти Е. Білинський, В. Карпинич, З. Чорнобіль і д-р Б. Сілецький. Хором диригував Роман Степаняк. Мішаний хор „Боян" відспівав частину „Вулиці" Ф. Колесси та „Заспіваймо собі". Хором диригував Роман Левицький. Соліст-бас А. Добрянський відспівав „Ой з-за гір, з-за гір" Л. Ревуцького, Арію Богдана з опери „Б. Хмельницький" К. Данкевича, „І золотої і дорогої" К. Стеценка. Сопрано — М. Кокольська відспівала „Молитву" з опери „Тоска" Пуччіні, арію Оксани з „Гайдамаків" Ю. Мейтуса та „Не забудь юних днів" — М. Лисенка. Міш. хор „Думка" виконав „Да воскреснет Бог" — Бортнянського, „Ой що в полі за димове" — М. Лисенка та кантату К. Стеценка до слів І. Франка „Єднаймося" з сопрано-сольом М. Кокольськольської. Цим Хором диригував Олександер Берник. Об'єднані хори „Боян", „Думка" і „Прометей" відспівали „Молитву" з опери „Запорожець" С. Артемовського з сопрано-сольом М. Кокольської. Диригував об'єднаними хорами О. Берник. При фортепіяні були Джовн Дорнеман, Ірина Чума і Олександер Омельський. П. Л. Крушельницький дякував Преосв. Владиці Кир Йосифові за участь та всім тим, що причинилися до влаштування цього Концерту. Він дякував в імені маестра Івана Задорожного, який внаслідок недуги не міг прибути на Концерт. Велике число присутніх щиро оплескувало всі точки Концерту, який захоплював слухачів, що вже довший час не мали нагоди бути на такому мистецькому бенкеті, яким був Добродійний Концерт трьох українських хорів.

ТАРЗАН, Ч. 5881. Смит — фаховий оператор!

Напруження збільшувалося, коли д-р Смит приготовлявся до операції ватажкового сина. Тубільці з Кевенди стояли надворі під халупою і занепокоєні чекали на вислід... Коли Смит спритно почав працювати, Тарзанові очі широко відкрилися зі здивування... Це не був звичайний лікар, це був фаховий оператор!